

శ్రీ వేంకటేశ్వర
సుప్రభాత శతక మాల
(ఆంధ్ర పద్యకృతి)

49698

కృతికర్త
తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు
ఎం. ఏ, బి ఇడి,
ప్రథమశ్రేణి ఆంధ్ర పండితులు
జిల్లా ప్రజా పరిషత్ ఉన్నత పాఠశాల
మంగవరం

PLACED ON THE SHELF

Date.....

హక్కులు :

గ్రంథకర్తవి

శ్రీముఖ - వై శాఖము (1993)

ప్రతులు - వేయి.

మూల్యము : రూ॥ 12-00

THIS BOOK IS PUBLISHED WITH THE
FINANCIAL ASSISTANCE Rs. 5100/- OF
TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS
UNDER THEIR SCHEME AID TO PUBLISH
RELIGIOUS BOOKS

ముద్రణ :

రాధాకృష్ణ ప్రింటర్స్ తుని.

నక్కినవీధి, పోస్ట్ 446

ప్రతులకు :-

శ్రీమతి తేజోమూర్తుల ఆనందకుమారి

W/o తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు

ఇ నెం 1-27

పా యకరా

విశాఖపట్నం

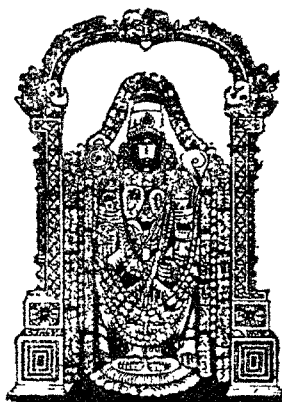
SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.

Acc. No. 49698.....

Date.....

TIRUPATI.

కృతచర్త

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి
తిరుమల తిరుపతి

కృతికర్త జననీ జనకులు

తండ్రి : తేజోమూర్తుల రామగోవిందము గారు

తల్లి : లక్ష్మీనరసమ్మ గారు

కృతికర్త - వారి ధర్మపత్ని

శ్రీ తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు
శ్రీమతి ఆనందకుమారి

మంగళాశాసనము

శ్రీ తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు గారు నాకు చిరకాల మిత్రులు. వీరికి బాల్యమాదిగా కవితా వాచన గలదు శ్రీవేంకటేశ్వర శతక సుప్రభాత పుస్తకములను చూచితిని. ఇందు మొదటిది స్వతంత్ర కావ్యము. రెండవది సంస్కృతములోని శ్రీవేంకటేశ్వర సుప్రభాతమునకు ఇంచుమించు అనువాదము కవులలో రెండు రకములు. స్వతంత్రముగా కావ్యవిర్మాణము చేయువారు కొందఱు సుప్రసిద్ధ సంస్కృత కావ్యమును ప్రాంతీయ భాషలలోనికి అనువదించువారు కొందఱు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్కదానిలో నైపుణ్యముండును. కాని వీరికి యీ రెండు ప్రక్రియల యందును సమానముగా ప్రజ్ఞాపాటనములు కలవు. ఒక కవి స్వతంత్రముగా నొక కావ్యమును రచించుటకన్న నొక సుప్రసిద్ధ కావ్యమును అనువదించుట మిక్కిలి కష్టమైన పని యని నా యభిప్రాయము. పండితలోక మంతయు దీని కంగీకరించునని నానమ్మిక. కవికినొక్క భాషలో పాండిత్యమున్న చాలును కాని, యనువాదకునకు రెండు భాషలలోను సమానమైన పాండిత్యముండవలయును. శ్రీవేంకటేశ్వరరావు గారికి యీ రెండు పద్ధతుల యందును సామర్థ్యము వుష్కలముగా నున్నది.

వీరి వేంకటేశ్వర శతకములో అన్నియు సీసపద్యములే. పద్యనిర్మాణములోని ధారశైలి సహజ సుందరములు. ఈ పద్యములలో సహజమునకు వీరేన్నియో నీతులు గఱపినారు. ఉదాహరణకు “శ్రీరంగనీతులు చప్పుట సరిగాదు, యాదర్శ మూర్తిగా నలరవలయు” మొదలగునవి యెన్నియో కలవు ఇత సుప్రభాతము గూర్చి వేఱుగా చెప్ప నవసరములేదు. ఆద్యంతము మిక్కిలి చక్కగా నున్నది. ఉత్తమ కవిత్వమునకు ప్రమాణమేమని పూర్వము కొందఱు ఒకసుప్రసిద్ధ విద్వత్కవివరేణ్యుని ఆడుగగా వారిసమాధానము ఆపద్యమును ఒకసారి చదువగనే అర్థము కావలయును, రెండవసారి చదువగనే కంఠస్థలము కావలయును, ఈసమాధానము వీరి

పద్యములకు వర్తించును. భగవన్నామమే తననా మముగా చాల్చి
న శ్రీవేంకటేశ్వరరావుగారిని ఆవేంకటేశ్వరుడు కలకాలము చల్ల
గా జూచి యితోధికముగా గ్రంథ రచన చేయు సామర్థ్యమొసంగు
గాత.

శుభం భూయత్

ఇట్లు

భుధ జన విధేయుడు

(సం) వంగపండు సర్వేశ్వరరావు బి. ఏ.

మండలాభివృద్ధిఅధికారి

పాయకరావు పేట

పాయకరావు పేట

తే 28-3-91

విశాఖజిల్లా

ప రి చ య ము

శ్రీ చిరంజీవి తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు స్వయంకృ
పితో [కళాశాలలో చదువవలెన] ఎం ఏ బి. ఇది పట్టిములు
గైకొన్నవాడు ఇత ఉనేక స్తుతులు రచించి భగవంతునికే
సమర్పించు కొన్నట్టి ధన్యుడు భగవంతునిపై ప్రగాఢ భక్తి
విశ్వాసములన్నవాడు.

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వాని యిలవేల్పు ఇతడు తద్దాసుడే
ఈ గ్రంథమందు తన యనుభూతులు వెల్లవరించినాడు. ఈ గ్రంథ
ములో కొంత యరువాదము శతక భాగము స్వీయరచన ఒక విలా
కాడానరించిన రంధము నుండి దూరునట్లు ఇంకొకరు బాణము
వేయుట సామ్యాము గాదు. ఇది నశించు వారి కంతకంత వరకు
సాదింపగలగెనో విదితము నీసము కూర్చుట దానితోనతిగా భావము
మల్పుట నీసమునకు తగినంత వస్తువు నీసి, కొనుట ఒకయెత్తు,
ఎత్తుగీతి ఒకయెత్తు బ్రహ్మశ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు నీ
ము పసయెత్తుగీతిలో ఉన్నదన్నారు. ఇతడద్దా శక్తి మేరకు బాగు
గనే నిర్వహించినాడు పద్య రచనా వ్యాసంగము ముగిసిన యీతడు
కృపి చేయవలె నని అది యింకా సత్ఫలము లొ సంగవలెనని

ఆ శ్రీనివాసుని దానికి తగిన శక్తి నొసంగుదుమని ప్రార్థించుచున్నాను. ఆయురారోగ్యములిచ్చి యితని శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి రక్షించుగాత! శుభమస్తు: ఇట్లు

మంగవరం } (సం) సుంకరణర వెంకట రామ
24-4-93 } కృష్ణారావు బి. ప

ఆ ముఖము

బ్రహ్మశ్రీ తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావుగారు వ్రాసిన శ్రీ వేంకటేశ్వర శతకము మరియు సుప్రభాతము ఆ మూలాగ్రముగ చదివితినని, చాల చిన్ననాటి నుండియు వీరు కవితావ్యవసాయము చేయుచున్నట్లు వారి ముద్రితా ముద్రిత గ్రంథములను చూచి తెలిసికొన్నాను. ఆస్వామి నామమే వీరి నామమాట కాక తాళీయమేమో కాని వీరు మాత్రము తన పేరును పై గ్రంథరచనలు చేసి సార్థకము చేసి కొన్నారు వీరు వేంకటేశ్వర నామోజ్ఞారణితో నిత్యము తాదాత్మ్యము చెందుట నేను కళ్ళారా చూచి ఆశ్చర్యచకితుడనైనాను ఆ స్వామి వీరికి స్ఫూర్తి నిచ్చి తననో సం చక్కటి పద్యాలతో నుప్రభాత శతకాలను రచియింపఁ జేసి కొన్నాడని వాకు అనిపిస్తోంది.

“శ్రీకార. శ్రీకర అంటూ నీసప్తాల్తో స్థాన స్వామి శతకము పండిత సామర రంజక మగుట అభిశయోక్తి కాదు, ఇంకేల? పాఠకునికి చక్కని కవిత్వామృతంతో పాటు ఆస్వామిపై దక్కిని పెంపొందించే శక్తి వీటినున్నదని చెప్పుట సాహసము కానేరదు. అద్భుతవంతుడైన యీ కవి తన జన్మను సాధకము చేసికొంటున్నాడు, తథాస్తు.

(సం) కలగ రామ జోగేశ్వర శర్మ ఎం ప.

ప్రథమశ్రేణి ఆంధ్రపండితులు

పాఠశాలాధ్యక్షులు

జూనియర్ కళాశాల

29-3-91

పాఠశాలాధ్యక్షులు...

మనవి

శ్రీమద్వేంకటేశ్వరస్వామి విలాసమాన సాహిత్య జగత్తున నడుగిడి నిగ్రహించి నిలచుట మహద్భాగ్యము. ఇతర నా యనుభూతి విభాతుల్ని మీ ముందుంచి పంపుట నా ప్రథమ కర్తవ్యము నా యభ్యున్నతికిఁ గారకులు. ప్రేరకులు సదాకడు సంస్మరణీయులు వరత్సరులా విర్భవ వికాసపువాస్తవ విశేష ములను ప్రస్తుతము ప్రస్తావించుట సముచితమని నా యభిమతము.

నా విద్యార్థిదశలో మా గురుదేవుల బోధనా మాతృ వాపిత కవితాదీజములు, మిత్రుని తోడ్పాటున నంకురితమై, కవితాగురువుల ప్రేరణచే ప్రవర్ధమానమై, గత వాసనాకల్మి బల్మిని పుప్పించి దైవయోగమున ఫలవంతమగుట యతిశయోక్తి, కాదు.

ఇందలి శ్రీవేంకటేశ్వరకతకము నా తొలి పద్యకృతి, అల్లి బిల్లి పద్యమాలలు వేళ పితృతుల్యలు, కవితా గురువుల శ్రీసుంకరణం వేంకట రామకృష్ణారావు గారు కాకతాళి యముగా నా పద్యకృతిఁ గని నా పెన్నుడట్టి పుత్రవాత్సల్యమున నాయనా నిర్దిష్ట వస్తువు నిష్ట గొనిదారనాగనీక కొననాగనీయుమా" యని బోధపరచిన, నాలో నిద్రాణమై జాగృతమైన యమూల్య దివ్య కవితాకక్తి తోబాటు మాహాత్మశ్రీచే ప్రేరేపితమైన నాలోని యతా క్తికదైవశక్తి తోడై ముందుకునెట్టి మాయిలవేల్పు అయిన శ్రీవేంకటేశ్వరునిపై కతకము వ్రాయ నా కసాధ్యమైన, నలతి పొండిత్య ముచే యతి సాహసమున నుద్యుక్తుడనైనను, నాస్వామి నా కేల్ప ట్టి నడిప్పింపఁ బెద్దకాలమునకుఁ బూర్తి చేసితిని. అటులనే సుప్రభాతం వాంఛికోరించుటయు, స్వామివారి యపార కృపా విశేషము కాక మరేమి? ఇందున తీటస్థించినసంఘటనలు ముచ్చటించుట ప్రస్తుత మప్రస్తుతముకాదేమో:

నా యీ శతక రచన తరుణాన నొక రాత్రి శ్రీస్వామివారు సర్వాలంకార భూషితులై దివ్య జేజోవిరాజతులై సాక్షాత్కరంపఁ బరమోపద భరితమిడనై న వాటి సన్నివేశము మరపుకొనిదే.

ఒకసారి నా యసంపూర్ణ శతక వ్రాతప్రతిని గోల్పోయి విసిగి వేశారనై. వ్యధపడి బెంగతో దైవము వై భారముంచి “నా శతకము దొరికినచో సహృదయులు నా కందజేసిన కృతార్థుడనాడును అట్లు కాదేవి దానిని స్వామివారి సన్నిధిలో పరిరపవలసి యుండునని” దండోరా వేయించిన మరుక్షణమున నాకది యందుట విచిత్రము.

ఈ కృతులు పూర్తియైన తర్వాత కైలాశపట్నంలో వేంచేసియున్న శ్రీరాజగోపాలస్వామివారు సన్నిధిని భక్త మిత్ర శ్రీరాధ ముతోగూడి నేను పఠించుచుండగా “మరియాల నరసింహమూర్తి గారిపై స్వామివారు కన్పించి పూర్తియగు పర్యంతమట్లే యుండి ప్రసన్నులై హరితిగాని చరిన సమృద్ధుల శ్రీస్వామివారి వైభవము నకు మచ్చుతునుక.

“శ్రీవేంకటేశ్వర సుప్రభాతశతకే మాల” ముద్రణకు నా కోరిక మన్నించి దయతో తగుద్రవ్య సహాయమందించి చేయూతి నొసంగిన శ్రీతిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము కార్యనిర్వహణాధికారి వారికి—

ఈ కృతులను సావధానముగా పరిశీలించి నా యిదలి వాత్సల్యముచే తమ యమూల్యాభిప్రాయము లందజేసిన — శ్రీసుంకరణం వేంకట రామకృష్ణారావు గార్ని, శ్రీవంగపండు సర్వేశ్వరరావు గార్ని, శ్రీ కలగ రామ జోగేశ్వరశర్మ గార్ని, నాయభ్యున్నతి నాశించి యితోధిక సహకార మందించిన స్మిత్ర మండలికి, శ్రీయోధిలాషులకు —

ఈ గ్రంథమును చక్కగా ఆకర్షణీయముగా ముద్రించి
 యందించిన శ్రీరాధాకృష్ణ ప్రింటింగు ప్రెస్ యజమానులు
 శ్రీబాలేశ్వరి గంగరాజు గార్హి మరియు సిబ్బందికి కృతజ్ఞతలు,
 పత్రికలకు మనవి ఈ గ్రంథము శ్రీస్వామివారి దివ్యచరణాంకితమై
 మీ చేతిపూజాపుష్పమై, ఇందలి భక్తి భావము సహృదయసముద్ర
 ముద్రాంకితమై సదా బ్రహ్మ నంద సంధానులుగా మిమ్ములఁ జేసిన
 నా జన్మ నా కృపి సాఫల్య మైనట్లే ఇందలి దొరలిన నెరసులను
 దయతో మన్నించి మీ యమూల్యాభిప్రాయము లందించి నన్ను
 మఱింత ప్రోత్సహింతురు గాక!

మంగవరం

23-4-93

}

ఇట్లు

బుధజన విధేయుడు

తేజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు

ప్రార్థన

కం॥ శ్రీలక్ష్మీనారాయణః
లిలామానుష సుహృః లేఖాద్యతాః
లాభిత శోభిత వసమా
లాలంకృతః సూత్రధారిః ప్రాంజలిగోనుమా! 1

కం॥ శంకరః మృత్యుంజయః అభ
యంకర! కందర్పహరః విషమాత్మా!
కింకర! సంరక్షక! శ
శాంకధరః ఉమాప్రియా! నమోస్తు మహేశా! 2

కం॥ ధాతాః ఘటనామిటన వి
ధాతాః జలజస్రసూతిః ధర్మజ్ఞా! నీ
వ్రాత యమోఘమ్ము భయ
త్రాతా! దయజూషమయ్య దండమొనర్తున్ 3

కం॥ తొలుతగ నినుదలచిన వే
తొలగవె విఘ్నంబులెల్లఁ ధూర్జటిపుత్రాః
తొలుత గొలిచి చేబట్టితి
కలిమును సుత్సుకృతమహిమఁ గావ్యకచనకున్ 4

కం॥ శ్రీరమణే! శత్యాణే!
నారాయణే! హేమవర్ణ! నాదవినోదీ!
శ్రీరంజని! వరలక్ష్మి!
దారిద్ర్య వినాశనకరి! దయగొను జననీ! 5

కం॥

శక్తిత్రయవలంబన
శక్తిః అగజాః అపహ్నాః శంకరపత్నీః
రక్తాక్షిః సగమాగమ
సూక్తా! కైమోద్ధి కౌలు శుభములాసగుమా 6

కం॥

వాణీ! పుస్తకధారిణి!
విజ్ఞాపిణీ! శుభాంగి! విజయకరి! ఇం
ద్రాణీ ప్రముఖ్య బహు గీ
ర్యాణీ సంసృచరణ! వర్తింపుమదిన్ 7

గీ॥

ప్రార్థనానంతరంబున వాసి గంచు
పూర్వ కవివతంసులకెల్ల మ్రొక్కు-లిడుచు
నొక్క శుభముహూర్తమున నుత్సహించి
గ్రంథరచనకుఁ దీక్షతోఁ గడసినాడ 8

గీ॥

సంస్కృతంబునఁ మున్నవిశ్వమునఁ వెలసి
విపులవిఖ్యాతిగాన్న “శ్రీవేంకటేశ
సుప్రభాత స్తవ మహిమ” సులభ శైలిఁ
దేట తెనుగునఁ దీర్చి దీర్చువాడ. 9

కం॥

నిన్నే నిత్యముఁ దలచెడి
నన్నుం గడు కనికరమున నాదరమున వేఁ
గన్నులఁ గాపాడెడి వెం
కన్నా! వే యందుకొమ్ము. గ్రంథముఁ బ్రీతిన్ 10

శ్రీ వేంకటేశాయ నమః :

శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతము

సీ॥ కాసలేయ ! రఘూద్వహ ! కమలనయన !
ప్రాగ్దిశ నుదయింపఁ బొడగె భాస్కరుండు
దైవకార్యముఁ దీర్పంగ తరుణ మాయె
పాలనంబు సేయగ లెమ్ము పరమపురుష ! 1

సీ॥ శ్రీశ ! జగదీశ ! చిద్రూప ! జీవహాప !
గరుడ కేతన ! కేశవ ! కర్ణధారి !
దేవ ! గోవింద ! గోపాల ! దీనరక్ష !
విశ్వ శుభకర ! పేలెమ్ము ! వేంకటేశ ! 2

సీ॥ వేంకటాచల నాయక ! విశ్వరూప !
వాంఛితార్థ ప్రదాయిక ! వాసుదేవ !
సకల కల్మష సంహారి ! శాంతమూర్తి !
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 3

సీ॥ శ్రీనివాస ! మంగళకర ! శిష్టభూష !
ధర్మసంరక్ష ! విశ్వేశ ! దాసవాసి !
శౌరి ! భక్తవశంకర ! సత్యదేవ !
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె ! తిరుమలేశ ! 4

సీ॥ నాథ! లోకైకనాథ! త్రినాథ! భూత
నాథ! శ్రీనాథ! హరిహరనాథ! వేద
నాథ! ఆనందసంధాత! అదిదేవ!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 5

సీ॥ సాధు సత్సంగ సేవిత! సహసశీల!
భక్తవత్సల! చిన్మయా! ప్రణవరూప!
దీనజన శరణచరణ! దేవదేవ!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 6

సీ॥ అంబ! జగదంబ! మధు కైటభారి హృద్వి
హాకిణీ! దివ్యవిగ్రహ! అభిరాజ
తనయ! శ్రీతజాభీష్ట ప్రధానశీల
సుప్రభాతంబు శ్రీదేవి! సుప్రసన్న 7

సీ॥ కమల! కమలాసన! సువర్ణ కమలవర్ణ!
జలజలోచన! ప్రసన్న చంద్రవదన!
హర విరించేంద్ర వనితార్చితాంఘ్రిపద్మ!
సుప్రభాతంబు భార్గవీ! సుప్రకాశ!

సీ॥ సప్త ఋషులెల్లఁ శ్రద్ధమై సంధ్యవార్చి
సురసదీజాత సుమనోజ్ఞ సరసిజముల
పదయుగము భక్తిగొల్వ ప్రపన్నులొఱు
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 9

సీ॥ హర, విధాత, ముగ్ధుని, వాసవాది సురలు
 దివ్య త్రైవిక్రమాది త్వదీయ చరిత
 మెన్న దినశుద్ధి పరియింప నిండగురుడు
 దేవ ! సుప్రభాతం బయ్యె తిరుమలేశ ! 10

సీ॥ అరనిరిసిన వరః పోరహములు, నారి
 కేశ, కదలి, పూగ తరువరాళి మొసగు
 ముంది మారుత సహ దివ్య గంధ మలమె
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 11

సీ॥ రసక పంజరస్థ శుకాళి కనులు తెరిచి
 పార్శ్వ పాత్రావళిష్ట పక్వఫల పాయ
 సముల గుడిచి పాడదొడగె సంతసమున
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ; 12

సీ॥ మధుర సుస్వన మొల్కించు మహతిఁ సారె
 సారెకు స్మృతించు ననంత చరిత మహాహః !
 నారదుఁడు శ్రావ్యగాన మొనర్పసాగె
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ; 13

సీ॥ మధుర మధురసాస్వాదన మత్త మట్ట
 దాళి యుంకార గీతిక లాలపించు
 కొలది తమ్ముల వీడి నిన్ గొల్వఁబూని
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 14

గీ॥ గొల్ల యిల్లాండ్రు మేల్కొంచి గోకులమున
చల్ల చిల్కంగ గల్గు సన్వపము చెలఁగె;
కకుభ కుంభముల్ సల్పెడి కలహమేమొ
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 15

గీ॥ కమల శతపత్ర సంస్థ భృంగముల గములు
కువలయ్యుశ్రీ నవహరింప గోరి తీవ్ర
నాద మొనరించె; భేరినినాదమట్లు
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 16

గీ॥ భక్తవత్సల! అభీష్టవరద ! అఖిల
లోకబంధు ! విశ్వైకదయైకసింధు !
శ్రీనివాస భుజాంతర శిష్టమూర్తి !
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 17

గీ॥ స్వామి పుష్కరిణీన్ మున్గి స్వచ్ఛదేహు
లగుచు హర, విరించి సనందనాది మనుజు
శ్రేయమాశించి వాకిట చేరినారు
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 18

గీ॥ వృషభగిరి, శేష శైలమ్ము. వేంకటాద్రి,
గరుడు, నారాయణాద్రి ముఖ్యమ్ములైన
సప్త గిరులు త్వదీయ వాసమ్ము లండ్రు
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 19

గీ॥ అన్య దిక్పటే లచ్చింప నరుగు దెంచి
శిరములందఁ గెల్పొడ్చి నీ చంతనిల్చి
పేచియున్నారు సేవింప జేంకపేరః
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 20

గీ॥ హను, విహగ, నాగ, మృగ, గజాద్యభిష చయము
ప్రసంజలించుచు స్వస్వాధిపత్ర్య దివ్య
వై భవంబుల నర్థింప వచ్చి కొల్పె
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 21

గీ॥ నిరతము సవగ్రహంబులు నీదు భక్త
కోటి దాసానుదాసులై కొల్చువారె
భవ దనుగ్రహసిద్ధికై ప్రస్తుతించె
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 22

గీ॥ స్వర్గ మోక్షా ద్యపేక్ష లేశమ్ము లేక
త్వత్పదార్పక బృందము తల్లడిల్లె
భావి కల్పగమము నెన్ని భావమందు
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 23

గీ॥ స్వర్గ మోక్ష పథమ్ముల జనెడు జనులు
రమ్య భవదీయ గోపురాగ్రముల గాంచి,
పుషమి జన్మించి నినుఁ గొల్వఁ బుద్ధి నెంత్రు
దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 24

గీ॥ శ్రీ మహేశ! గంగాది గుణామృతాన్తి
అఘల లోక శరణ్య! దేవాది దేవ!
శేష గుణాది నిత్య సంసేవ్య చుణ!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 25

గీ॥ పద్మనాభ! జనార్దన! వాసుదేవ!
శౌరి! పురుషోత్తమ! వికుంఠ! చక్రపాణి!
వామనా! శరణాగత పారిజాత!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 26

గీ॥ దివ్య మోహనాకార! సందిస్తుశేష!
శ్రీ కుచాబ్జ కుట్మలలోల చృష్టయోజ!
దివ్యకీర్తి! పావనరామ! భవ్యచుర!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 27

గీ॥ శ్రీహరి! మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నృహరి!
వామనా! పరశ్వధరామ! రాఘచంద్ర!
హలధరా! యదుకృష్ణ! కల్కావతార!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 28

గీ॥ నందివాహనమిత్ర! ఆనందనిలయ!
పక్షపాతరహిత! పటపత్రశయన!
భక్తిముక్తిపదాత! శ్రీవత్సచిహ్న!
దేవ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ! 29

గీ॥ పరిమిత మిళిత దివ్య పావన జలంబు
 పూర్ణ సోమపాత్రలఁ బెచ్చిఁ మోక్షమలర
 వేచియున్నరు సేవింప వేచివిదులు
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 30

గీ॥ అర్కుఁడుదయాద్రుది బొహగడై, నంబుజములు
 విచ్చె, దిక్కులు మార్మోగె విహగ కూజ
 తముల శుభము గోరుచు నిల్చె దాసకోటి
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 31

గీ॥ అతుల భక్త్యాశితయమున పమర వరులు
 మానులు సనుచనాదులు మంగళకర
 వస్తు హస్తులైనారు నీ ప్రాంగణమున
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె తిరుమలేశ ! 32

గీ॥ సతత లక్ష్మీనివాస ! ఓ సాధుల !
 ఘోర సంసార నాగరోద్ధార ! దివ్య
 ప్రాభవోపేత ! శ్రుతినుత ! భక్త భోగ్య
 దేవ ! సుప్రభాతంబయ్యె ! తిరుమలేశ ! 33

గీ॥ ప్రతిదినము భ కి తోడఁ బ్రభాతమందు
 సుప్రభాతమ్ము పరిమలము సుజనవరుల
 కెలమి పరమాధ్బుద్ధి లభించునంత
 జన్మ చరితార్థమగుటకు సాధనయగు 34

2 శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తోత్రము

కం॥ కమలా కుచ చూచక కుం
కుమారుణిత నీలదేహ ! కువలయనాథా !
కమలా యతలోచన ! విజ
యమగుతి నీ కెప్పుడు వేంకటాచల వాసా ! 1

కం॥ సురవర వండిత చరణా !
అరుణేందు నయన ! మహా దయావతిచరణా !
శరణాగత వాత్సల్యా !
పరిపాలింపవె నసున్ బ్రహ్మాత్మి హరా ! 2

కం॥ అతి విషయాసక్తుడనై
అతీసీన పథమ్ము వట్టి యజ్ఞానముతోఁ
అతి వేలము నేఁ జేసిన
శతాపరాధముల నైచి సాకుమ దేవా ! 3

కం॥ తిరుమల వేంకట నాయక !
పర దేవత వచ్చు శ్రుతులు వాకొనె నన్నన్
వరదా ! ఉదార మానస !
పరులం గొల్గెను రమేశ ! పరసాధనకై 4

కం॥ మురళీ మనోజ్ఞ రవళీ
 బరవళ గోపీజనాలి పరివేష్టితృణైః
 స్మరకొటి సమాకారుని.
 వరరాసవిహారుఁ గాక పరు నే గొలువన్ 5

కం॥ రామా! ఆభిరామగుణ
 స్తోమా ! ఇనవంశసోమ : తోయద మంజ
 శ్యామా ! దశరథ తనయా !
 ప్రేమన్ గని యథయ మీపె వేద విహారా ! 6

కం॥ మహిమాన్విత ! రఘురామా !
 మహిజా మానస మరాళ! మంగళ రూపా !
 మహానీయ ! రావణ తమో
 మహిరా ! శీతాంశు వదన ! మేలు భజింతున్ 7

కం॥ వందే గీతాకారా !
 వందే యద్వైతమూర్తి! వందే విష్ణూ
 వందే యనం త! శ్రీహరి !
 వందే శబ్దార్థరూప ! పరిశుద్ధాత్మా ! 8

కం॥ బ్రహ్మము నీవై బాసిలి
 బ్రహ్మాండము నావరించు పావనమూర్తి !
 బ్రహ్మజ్ఞాన విభూషిత !
 బ్రహ్మనంద భరితముగ భజింతు నినున్ 9

కం॥ నీవే రుద్రుఁడవజుడవు ,
 నీవే నా ప్రాణధవము, నేతవు నీవే,
 నీవే సకల విధాతవు,
 నీవే దాతవు, గురుఁడవు, సిక్కిము దేవా ! 10

కం॥ వందిత పాదాంబురహా !
 నుండర వదనా ! నుధీర ! నుమధుర వాఙ్మీ !
 బృందావన సంచారీ !
 బృందారక బృందసేవ్య ! వృషభగిరీశా ! 11

కం॥ శుద్ధ మనోజ్ఞా కారా !
 శుద్ధతఃకరణ నిలయ ! సులభ వశకరా !
 బుద్ధావతార ! నిన్నుఁడ్రది
 శుద్ధిగ మదిసిల్పి కొల్తు శ్రుతిసూక్తములన్ 12

కం॥ హరి ! జార చోర పదములు
 సరాసరిగ నీకుఁ గట్టి పంతుస మొందున్
 పరమాత్మా ! ఆజ్ఞానుఁడు
 పరమార్థంబెఱుగకయె వివాదము బెంచున్ 13

కం॥ దిక్కైవరాఖల జగతికిఁ
 దిక్కైవ్వరు సాధుపులకుఁ దీనుల కెప్పున్
 దిక్కైఱుగక నీదిక్కై
 మ్రొక్కెద మొఱివినుచు నాకు మోక్షము నిమ్మా 14

కం॥ ఆర్ద్రతాణ పరాయణ !
 మూర్తిత్రయమన కశేడమూహించి మనః
 స్ఫూర్తిగ నమ్ముచు నిన్నే
 స్ఫూర్తిబొందిగ నుతింతు సూక్ష్మతచలా ! 15

కం॥ ఇలలో దలచెడి వారల
 కలతలు త్రుటిలో నడంచు కలియుగ దేవా !
 కలి దౌష్ట్యము లొలగించుము
 దళితాపిఁ దైత్య! మమ్ము దయఁ బ్రోవుమయా ! 16

కం॥ ఓంకారినాచ్య ! సకలా
 హంకార ! వినాశకారి ! అమృతకారా !
 సంకల్పసిద్ధ ! అచ్యుత !
 పేకక్షనయక ! మోక్ష విష్వక్సః ! 71

కం॥ శ్రీయతమా నీ మూర్తిం
 బాయక మది నమ్మి కొల్చు భక్తులకు సదా
 చేయూతఁ సత్తువనియెడి
 భ్యేయమతోఁ సంస్తుతింతుఁ తిరుమలవాసా ! 18

కం॥ మాయాతీతా ! ప్రాణులు
 మాయాజాలమునఁ జిక్కి మసలుదురు సుమీ
 మాయకుమా కనులెప్పుడు
 మాయను భేదించు శక్తి మాకిమ్ము హరీ ! 19

కం॥ సువిశాల మంజుహృదయా !
 సుపీర్వవంతా ! సుకాయ ! సుఖదా ! సులభా !
 అవతారపురుష ! నినుగా
 కెవరిని సేగొలుతునయ్య ! ఇక రఘురామా ! 20

కం॥ నీ కన్న నాధుఁడీ ధర
 నా కెవ్వరు వేఱు లేరు నాదశరీరా !
 వాఁకొందు ననంతశయన !
 చేకొని నీ చెంతఁ నిల్పు శేషాప్రీతా ! 21

కం॥ దూరమున నుండి కొలువం
 గోరిక నేతెంచిగాఁ కొండకు భక్తిన్
 సారెకు రాజులను వే
 మారుం నినుఁగొల్చు ఫలము మాకిమ్ము దయన్ 22

కం॥ అహమిక చేఁ గనుఁ గానక
 విహరించిన మూఁసనితిని వేంకటపతి! మ
 ద్విహితా శేషాఘావళి
 తుహినమ్మును భారుభంగిఁ నొలఁగింపు హరీ! 23

కం॥ శ్రీ వేంకటేశ నుతి నా
 జీవాంతమ్మును పఠించి సేవించెడి యా
 శ్రీవైష్ణవులకు నేరుగ
 కైవల్యము చేతిలోని కనకము కాదే ! 24

3 శ్రీ వేంకటేశ్వరమహిమ

గీ॥ విమల వాత్సల్యశీల ! శ్రీ విష్ణుకాంత !
తత్ హృదయ నిత్య సద్మ ! తత్పూజన శీల
వర్ధనీ ! కమలాసన ! పద్మ పాణి !
భగవతీ ! జగదీశ్వరీ ! వందనంబు

1

గీ॥ శ్రీధరా ! కరుణానిధి ! శిష్ట సులభ !
సర్వశేషి ! శక్తా ! కృత సర్వలోక !
స్వామి ! సర్వజ్ఞ ! ఆశ్రిత పరిజాత !
విమల చరణాలె శరణు శ్రీ వేంకటేశ !

2

గీ॥ అందియబంటి నర్చితమైన యట్టి
పూల తావికి నెత్తావి ప్రోదిసేయు
సతము క్రొంగ్రొత్త రుచుల హృద్యతరమైన
విమల చరణాలె శరణు శ్రీ వేంకటేశ !

3

గీ॥ నవ నవోత్పల్ల సాంద్రారుణ సుపరిమళ
సాకుమార్య సరోరుహ సామ్యవార్త
సాహస పదాల వన్నెలు సంతరించు
విమల చరణాల శరణు శ్రీ వేంకటేశ్వర !

గీ॥ భవ్య వరతత్వ చిహ్నతా వరలు శంఖ
చక్ర వజ్రాంకుశాంబుజ చ్చత్ర కల్ప
కేతవామృత కలశ రేఖాతి రుచిర
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 6

గీ॥ ప్రబల తామ్రోదర పరాస్త పద్మరాగ
ప్రభలు, మాహేంద్ర నీలాభ బాహ్యరుచులు,
అమల నఖకాంతి విజిత శంశాంక కళలు
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 6

గీ॥ ఇందిరా సభయ ప్రేమ మృదుల పాణి
యుగ్మ సంవాహనా వ్యధాయుత మనోజ్ఞ
సరస వాఙ్మనసాతీత సౌకుమార్య
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 7

గీ॥ లక్ష్మీ, భూమియు, నీలాది లలన లెల్ల
నర్చ లిడగ తత్కర పల్లవారుణిమలు
సోకి సాంబ్రాదుణమ్ములై శోభలెసగు
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 8

గీ॥ సంతతా నమద్విధి మహేశ్వర మహేంద్ర
మకుట కోటీర నవరత్న మహిత కాంతి
దివ్య నీరాజనావిధి దీప్యమాన
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ !

గీ॥ విష్ణు పరము పరమ్మను వేదనూక్తి
అదియె యనుభోగ్య మకరంద మనెను యుక్తి
దయను నీ పాణి వేని తధ్యమని చూపు
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 10

గీ॥ పార్థ సారథివై తొల్లి పార్థ ప్రీతి
శరణు వేడుకొమ్మనిన నీ చరణ యుగళి
నీవె చూపు చుంటివి కదా నేను నాకు
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 11

గీ॥ నా తలను, కాఁజేయునిపై వనమ్ములందు,
వేంకటాచలాగ్రంబున, వేదశిఖిల.
పరమ హంసల హృదయాల వరలునట్టి
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 12

గీ॥ పుడమి వికసించి వాడని పుష్పములయి
భూషణై వేంకటాద్రికిఁ బొలుపు గూర్చి
సకల జనమనోనయన హర్షప్రదాయి
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 13

గీ॥ పట్టెదరు వేని మొదట ప్రపన్ను, లేవి
తల్లి కుచయుగ్మ మట్ల మృతమ్ము గురియు
ఒకటి కొక్కటి సాటియై నొందులేని
విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ !

సీ సాత్త్విక జన ప్రవరవర్గ సతత సేవః!
 ఘోర సంసార సాగరోద్ధార ! సామ్య
 ముని కనికరమ్మున శరణ్య మనుచుఁ బెల్లు
 విమల చరణాలె శరణు శ్రీవేంకటేశ ! 15

సీ॥ శ్రీశ ! నీవు పేయుడవైన సిరిఘటించు
 ప్రాప్యడవు నీవు గాగ తా ప్రాప్య యగును
 దేవ ! నిత్యాశ్రితా ! ప్రభూ ! తిరుమలేశ !
 దాసుడను నీకు; లేడు స్వాతంత్ర్య మెపుడు 15

౩ వేంకటేశ్వర కరావలంబ స్తోత్రము

- సీ॥ శేషగిరి సునికేతన! చిద్విలాస!
 ఆదినారాయణాచ్యుత! అబ్జనేత్ర!
 నిరుపమ కటాక్ష రక్షిత నిఖిల లోక!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 1
- సీ॥ సర్వ లోకైక సమ్మాన్య! సార్వభౌమ!
 శంఖ చక్రాది యుక్త ప్రశస్త హస్త!
 జీవకారుణ్య సాగర! శేషశాయి!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 2
- సీ॥ అఖిల నిగమాంత వేద్య! భవాభిషేక!
 ఎద్మనాభ! రమార్చిత పాదపద్మ!
 పతిత పావననామ! సత్త్విగుణపూర్ణ!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 3
- సీ॥ నిగమలక్ష్మ్య! లక్ష్మీపతి! నిర్వికల్ప!
 కామముఖదోష పరిహార! జ్ఞానదాయి!
 పాపదైత్యంతా! ప్రభూ! వాసుదేవ!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 4
- సీ॥ ప్రతన్న నవరత్న భచిత సువర్ణ మకుట!
 నిబిడ కస్తూరి శోభిత నిటల పటల!
 పూర్ణ చంద్రబింబ వదన! పుణ్య సదన!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 5

- గీ॥ అఖిల పంచారు జనవరదా! దయాభి!
భూరి నవరత్న భూపిత మాపితాంగ
మైత్రేయ కేయూరభూపితా శావకాశ!
వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 6
- గీ॥ కృపను తాపత్రయంబు హరించుదేవ!
వేగ రక్షింపుమీ నన్ను బిసయనాక్ష!
సతిము నా శిష్యు బ్రోవుము చక్రపాణి!
వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 7
- గీ॥ సామగాన ప్రియ! అనంతనామధేయ!
జీవ వైతన్య కారక! క్షేత్రపాల!
దుర్నిరీక్ష! పరంధామ! త్రోవజూప
వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 8
- గీ॥ ప్రముఖ దివ్యాంగనాంచిత బాహుయుగళః
దివ్య కేయూర భూషణ దీర్ఘ బాహు!
పన్న గాధిప కంకణ పద్మ పాణి!
వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 9
- గీ॥ సకల దివ్యాంగ రాగ ప్రచర్చితాంగ!
వీత పత్రప్రపరీవృతః విపుల తేజ!
స్వచ్ఛ సౌవర్ణ పరిధాన పట్టబంధు!
వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీవేంకటేశ! 10

9 కనక రత్న ధామ నిబద్ధ కటిని వేళ!
 చారు మాణిక్య దర్పణ జానుదేళ!
 జంప యుగ్మ సమ్మోహిత సర్వలోక!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీ వేంకటేశ! 11

10 సరమ పావనధామైక భాసితాంఘ్రి!
 త్వత్పదాదిత్యదీప్తి సందర్శనమున
 యెడను నిండిన చీకట్ల నెల్ల బాపి
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీ వేంకటేశ! 12

11 అధిప! సంసార జలధి మధ్యమునఁ జిక్కు
 కొంటి, కరుణాపయోనిధి! కూర్మిఁ జూపి
 పాదసేవకు నికనై న నాదుకొనుచు
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీ వేంకటేశ! 13

12 షడ్గుణ విజేత కే ప్రాణసఖుడ వగుచుఁ
 కృపను సకల దరిద్రమ్ము నెల్ల బాపి
 దీనజనులఁ గటాక్షించు మానసియ!
 వేగ చేయూత నిమ్మ శ్రీ వేంకటేశ! 14

13 ప్రభువ! నీ పాదరేణువై ప్రబలి యున్న
 శ్రీహరి యతిచే విరచింపబడిన
 దీనిఁ త్రిశుద్ధిగ పఠించెనేని కడమ
 పరమ వైకుంఠవాస సౌభాగ్య మబ్బు 15

5 శ్రీవేంకటేశ్వర మంగళాశాసనము

సీ॥ శ్రీరమాకాంత! చిస్మయా! శ్రీనివాస!

సకల కళ్యాణ మందిర! స్వప్నకాశ!

అర్థిజననిధి! శ్రీవేంకటాద్రివాస!

మంగళంబిదె నీకు పద్మాసమేత!

1

సీ॥ అనుపమవిలాస! లక్ష్మీకటాక్షహృష్ట!

విభ్రమ విలోల లోచన! విమల హాస!

సర్వ లోకైక నేత్ర! యజ్ఞ్వల సుగ్రాత!

మంగళంబిదె నీకు పద్మాసమేత!

2

సీ॥ వేంకటాచల శృంగాగ్ర విలస దమల

మంగళోజ్జ్వలాభరణాయమానపాద!

ఆల మంగళవాస! దిప్యప్రభావ!

మంగళంబిదె నీకు పద్మాసమేత!

సీ॥ భువన మోహన సున్నిధిమూర్తి! భక్త

లోష! విశ్వవినోది! నిర్దోషవర్తి!

భూరి భూతదయాసాంద్రపూతగ్రాత!

మంగళంబిదె నీకు పద్మాసమేత!

4

సీ॥ సర్వభూతాంతరాత్మక! సర్వశేషి!
సచ్చిదానంద! మాధవా! శ్యామలాంగ
భక్తసులభ! పరాత్పర! పాపరహిత!
మంగళంబిదే నీకు పద్మాసమేత! 5

సీ॥ స్వామి! పరమాత్మ పరతత్త్వ! పరమహంస!
పూర్ణశామ! పరబ్రహ్మ! మోక్షదాయ! !
అర్తిహర! ఆశీతావన! ప్రాప్తకీర్తి!
మంగళంబిదే నీకు పద్మాసమేత! 6

సీ॥ సమయగణనమ్ము లేక నిచ్చఱను పూన్ని
త్పక్షిజెందక యాత్మ దర్శించు యోగి
పదుల కమృతస్వరూప సంభావ్యమూర్తి!
మంగళంబిదే నీకు పద్మాసమేత! 7

సీ॥ నరులకైనాడు భవదీయ చరణయుగమె
పరమ శరణమ్ముగా నీదు వరదహస్త
సంజ్ఞచే జాటు చుండెడి సత్యరూప!
మంగళంబిదే నీకు పద్మాసమేత! 8

సీ॥ చి త కరుణాతరంగిణీ శీతలోక్తి
నూలికలవలె స్వ కటాక్షమాలికలను
విశ్వ క్షుల్లదను మంచెల్లువేమూర్తి!
మంగళంబిదే నీకు పద్మాసమేత! 9

గీ॥ చూడరాని రాముడ సర్వ పుష్పతతికి
అమల శోభ మటించు సర్వార్థి శమన!
నిష్క మంగళ విగ్రహ! దీప్త తేజ!
మంగళంబిదె నీకు పద్మా సమేత!

10

గీ॥ శ్రీవికుంతవిరట్టై శేషశిరిసి
స్వామి పుష్కరిణీ తీర సద్మమందు
దేవితో సదా క్రీడించు దేవదేన!
మంగళంబిదె నీకు పద్మా సమేత!

11

గీ॥ మంగళాశాసనము దెల్పు మాన్యుడైన
సుందర పరమ హంస వ్యాన్మందిరమున
సర్వ జగములందు వసించు సర్వసాక్షి!
మంగళంబిదె నీకు పద్మా సమేత!

12

గీ॥ మంగళాశాసనము చేయు మధురునకుఁ
పూర్వి గురువర్యుల చేతఁ బూజలంది
సట్టి శ్రీవేంకటేశ! అవ్యక్తరూప!
మంగళంబిదె నీకు పద్మా సమేత!

13

గీ॥ మంగళాశాసనమును మనసు నిల్పి
పరమ భక్తితోడఁ బఠించు నరునక ప్ర
యత్నముగ శోభనంబగు, నాత్మ శుద్ధి
నొంది నేరుగ విష్ణు సాయుజ్యముందు

14

శ్రీమద్

శుభమస్తు

అవిచ్ఛిన్నమస్తు

శ్రీవేంకటేశాయనమః

శ్రీ వేంకటేశ్వరశతకము

1. శ్రీహృ! శ్రీకర! శివకర! సాకార!
 శ్రుతికర! శుభకర! శోభకార!
 అక్షరా! నాజీవ నాధార! దీన ద
 యాకర! సర్వ తాపాపహరి!
 అజ్ఞాన తిమిరాపహరి! ఓంకార వీ
 జాంకుర! అఖిల ధర్మావతార!
 జ్ఞానాబ్జ భాస్కర! సద్భక్త మందార!
 నిఖిల లోకాధార! నిర్వికార!
 హరి! వరాత్పర! వర పురుషావతార!
 సుమనస విహారి! సుందరా! సూత్రధారి!
 ఘోర సంసార సాగరొడ్ధార! సమతి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

గీ॥ వేడిన వరమిడు వేల్పుగ ఛావించి
 చపల చిత్తబును సంస్కరించి,
 నిశ్చల దీక్షతో నియమ యుక్తరంగ
 భక్తిమై గొల్వొల్ల బ్రాజలించి,
 ఉత్సాహముప్పొంగ నుట్టుతలూగుచు
 శతకంబు రచియింప సాహసించి,

శ్రీకరంబై నట్టి శ్రీకారముజట్టి
 నీ మహత్కృంబు వే నెన్నుకొంటి
 బుద్ధిబలమిడి నదపింతువో మఱిక
 నేమి సేయఁబూనితివో ఘాయంటి వేల్పు !
 నీటముంచిన దేల్పిన నీకై చెల్లు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

2

గీ॥ జనన కారకులైన జననీ జనకులకుఁ
 బాదాభివందిసం బాచరించి,
 విజ్ఞాన దీపంబు వెల్గించి నిల్పెడి
 యాచార్యవర్యుల నాదరించి
 కవితామలల్లని ఘనమగ నర్పించు
 సత్కవిశ్రేష్ఠులఁ గంస్తుతించి,
 ఆస్మదభ్యున్నతి నాశించు నాథ్యులఁ
 గడు వినఘ్నముండనై గారభించి
 వేదమూర్తులై దీపించు విప్రవరులఁ
 సాధు సత్సంగులఁ సఖులఁ సంస్కరించి,
 వ్రాయనెంచితి నీ ప్రభావంబుచేతఁ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

3

సీ। తాండవ వాహినీ దరి పరిశోభిత
 శ్రీరామపుర నివాసి ద్విజవరుఁ
 హరితఁ గోత్రీయఁ డవిరళ దేవతా
 స్పృహ దీప్తితఁడు ధర్మాభిరతుఁడు
 సుచకితుండమల “తేజోమూర్తు లాన్వయ”
 జాతుఁడు, మాన్యుఁడు, సహనశీలి,
 గవరాఖ్యపాత్రుఁడు, ఘనఁడు, వాస్తు, జ్యోతి
 ష, మఃశూర్త, యాజుష స్మార్త వేత్త
 ఆర్య గామగోవింద సిద్ధాంతి సుతుఁడ
 భవ్య దివ్య సాదాబ్జ నేవకుడఁ బుడమి
 “వేంకటేశ్వర” నామాభి విలసితుండ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

సీ। సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథజాలంబు లత్వంత
 శ్రద్ధమీరగనై నఁ జదువనై తి
 అజ్ఞానముంబాసి సుజ్ఞానమందించు
 పరమహంసలకడఁ గడుపనై తి
 ఆదర్శమూర్తుల నడుగు జాడఁ బట్టి
 శక్తిహీనుండనై సాగినై తి
 ప్రాబ్ధిపకమున వ్యసనతోలుండనై
 యింతదనుక తత్త్విమెఱుగనై తి
 దివ్యశక్తి యొక్క మృడి దీప్తి నొంది
 భక్తి నాటావెల్లి విరియఁ బరవశించి
 వినుతిసేతు నీరీతి నీ విభవమేను
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

సీ॥ పదుగురి మెప్పుకై ప్రాకులాడియుకాదు
 విద్వాంసుడని గర్వించికాదు
 సరికొత్తభావాల సమకూర్చుననికాదు
 పొట్టకూటికి సమకట్టలేదు
 అత్త బలంబున యెన్నించినాని
 మనకీర్తి నార్జించ గాక్షలేదు
 పరిమితకాలము వ్యయము కారాదను
 తన తప్ప యితి తలపులేదు
 గురుల బోధనా సారంబు గుర్తెత్తిరి
 శతక లక్షణంబించుక జూరనీక
 అర్యసూక్తుల దలచాల్చి యల్లుచుంటి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

6

సీ॥ విజ్ఞాన సరసిలో వింతకాంతులనీను
 భావపద్మంబుల బరచియుంచి
 మతిఁబరామర్శించి యతిగణయుతయుగ
 రమ్యగుణంబుల రంగరించి
 లలితార్థ యుక్తిగ రసబంధురంబుగ
 మృదు పదబంపంబు మేళవించి
 జాను తెనుగు సోన జాలువాలు నటుల
 శ్రవణపేయంబుగ సంతరించి
 జన్మరాహిత్య సిద్ధికి సాదరాస
 అంకితమొనర్చు నీకృతి నందుకొనుచు
 శుభము లొసగి దీపించుమా సుప్రసన్న!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

7

సీ॥ శ్రీ సత్సంగఃసా! శ్రితజవవత్సలా!
 అఖిల నిగమసూక్త! యాగభోక్త!
 సురవర భూషిత! సుమధుర భాషిత!
 మునిగణ పూజిత! పూతచరిత!
 గోవింద! గోవింద! గోకులానంద! ము
 కుంద! చినానంద! వందనీయ!
 వాఙ్మననాతీత! పరమాత్మ! జీవాత్మ!
 శ్రీరమేశ! సురేశ! జీవితేశ!
 ఆగ్రహనుగ్రహధురీణ! అగ్రగణ్య!
 సర్వలక్షణలక్ష్మితా! సామలోల!
 వేదవిదిత! ఉపాసితం విశ్వభాహు!
 వేంకటాచలవాసు! శ్రీవేంకటేశ!

8

సీ॥ శ్రీవిలాసముఃజూచి చిత్తబిఃకముఃజూరః
 జిఱునప్పు మోమునఁ జిందులాహఁ
 యోగనిద్రవిడచి, యొకతూరి తలయూచి,
 చిత్తజుచెయ్యులఁ జిత్తగిరిచి,
 శ్రీదేవి నలరింపఁ శృంగార కేళిలో
 సంతోష జలధిని జుకమాడి,
 తీవ్రమోహంబునఁ స్థితిమఱచి సతిని
 మత్తిలి చిత్తాన హత్తుకొనఁగ
 అలిగి భృగుమాని వామాంక ముందుఁ దన్నఁ
 సత్వరమ్ము తత్పదమంటి శాంతుగతిని
 గర్వమడచితి ముంగాలి కన్నుఁజిదిమి
 వేంకటాచలవాసు! శ్రీవేంకటేశ!

9

సీ॥ ఆవమాన భరమునఁ వృధనొంది భార్గవి
 స్వస్థానముఁ వడలి చనిన వేళ
 విరహోనఁ గడుతుంది పరిపరి విధములఁ
 విసిగి వేసారివై పెడకి తుదకు
 అటునిటు తిరుగాడి యటఁ గనఁ జాలక
 ఘోర తపమువకుఁ గూడఁ గడగి
 వల్మీకగర్భానఁ వాసమ్ముఁజేసి, గో
 స్త్రీరంబు కడుపార నారగింపఁ
 కుపిత గోపాలుఁ డద్దాని గొట్టబోఁ
 వ్రేటువడి చోళవిభుని శపించి నాపు
 తప్పు కాపుమన్న విముక్తిఁ జెప్పినాపు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

10

సీ॥ భక్త వకుళ గృహ ప్రాంగణంబునొచ్చి
 నిజరూపమున నట నిలిచి పిలువఁ
 ఆత్మగతంబున నామాత భవదీయ
 దివ్య తేజముఁ గని తెప్పరిల్లి
 ముసిముసి నగవులు మోమునఁ నిండార
 సర్ఘ్య పాద్యాలతో నాదరించి
 పట్టు పుట్టంబులు కట్టనిచ్చి కొసరి
 తృప్తి మీరంగ నాతిధ్య మిచ్చి
 పుత్ర వాత్సల్యముప్పొంగ బుజ్జగించి
 చెల్లు వేయవా ఋణమని చెరదీయఁ
 జన్మ ధన్యమొనర్చిన సమగుణనిధి!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

11

నీ॥ పవ్యమృగమ్ము పెంబడిజని, యాకాశ
 రాజసుత న్గని రాగమొంది,
 ఆశ వదలవేక యన్యచింతన మాని
 దీనవదనుడవై తిరిగివచ్చి,
 అన్నపానాదులం ద్యజించి, యతిశయ
 విరహోక్తికేంజిక్కి వ్రేసి, స్రుక్కి,
 సారెకు నామెనే న్వాంతానం జపించి
 ధృతిచెడి వేణుండు తెరవు లేక,
 పూర్వ వృత్తాంతము స్పష్టముగను తెల్పి,
 వకుళమాలపై జతకూర్చు భరము మోపి,
 పనిచి రసభరితముగ కథ నడపితివి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

12

నీ॥ ఆకాశరాజ కన్యకం జెట్టిపట్టంగ
 వకుళమ్మ చేరాయబారమంపి,
 ఎఱుకతవై యేగి యెలమి పద్మావతి
 జూచి హస్తముబట్టి సోదంజెప్పి,
 వారలనొప్పించి వచ్చి నకథ మూత
 మోమున నాలించి మోదమంది,
 బంధు మిత్రాదులం బరివారముల నాహు
 తింప వాహనముల వంపినావు
 సర్వ కార్యాలు తెన్నగ నిర్వహించు
 చతురమతివి నీ కన్యుల సాయమేల?
 చిత్ర చిత్ర ప్రభావ! విచిత్రవేష!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

13

సీ॥ సకుటుంబ భాంధవ సపరివారంబుతో
 వైలాసనాథుండు కడలివచ్చి
 సావిత్రి, గాయత్రి, శారదాసహితంజై
 సత్యలోకేతండు సాగి వచ్చి,
 దేవేరులంగూడి దిక్పతు ల్పంచఘా
 తంబులు వేగమై తరలివచ్చి,
 సప్తర్షి, దేవ, రాజర్షి చయంబులు,
 సతులఁ దోడ్కొని దివివట్టులంబు,
 సూర్య చంద్రులు, చుక్కలు, నూడ వేడ్క
 వచ్చి కొల్చి తరించె నీ పరిణయంబు
 సాంగముగఁ జూచు భాగ్యమ్ము సంభవింపఁ
 వేంకటచలవాస, శ్రీవేంకటేశ!

14

సీ॥ పృషభాద్రి పూర్వ సుకృత మెట్టిదో కాని
 యొక్కచోఁ లోకము లొప్పెవన్న
 దిగ్భాంతిఁ గల్గింపఁ ద్రిజగన్నుత విచిత్ర
 విభ్రాజిత సభను విశ్రమింపఁ
 కల్పనా చాతురీ గరిమ నింపెసలార
 సహజ జీవదేఖ జాలువాటఁ
 చక్కందనంబుతోఁ సాక్షాత్కరింపగ
 నిరవద్యముగఁ బహుఃస్మతోడఁ
 అతులగుణములఁ గలగల్పి యతిసురుచిర
 రసము లోక్కరాశిగఁ జేర్చి రచనఁజేసి
 ప్రీతినర్పించి మెప్పించె విశ్వకర్మ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

15

సీ! తల్లికిచ్చిన మాట తప్పక తలపోసి
 యాపుట్ట మీకేతి యతికి నావె,
 లంకలోనొల్లి ధరణిజకుఁ మారుగ
 వేదనఁ బొందిన వేదవతికిఁ
 వాగ్దానమిచ్చిన వరము దీర్పంగ యు
 ద్వాహమునకుఁ సిగ్గపరచినాపు
 ధంపతి నర్ధించి ధనమెల్లఁ గైకొని
 యప్పు వడితివి బ్రహ్మదుఁలెదుట;
 శాపమొందియు భవదీయచరణయుగళిఁ
 గడగి సాలంకృతంబుగఁ గన్య నివ్వఁ
 గడమ మోక్షమిచ్చితివి యాకాశవతికి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

16

సీ! వనవాస దీక్షకై పినతల్లిపై భార
 ముంచి నాటకము నాడించినాపు
 (స్త్రీ)మాసరక్షకై చెలిమి సుగ్రీవుతో
 నొవరించి వాలినే దునిమినాపు
 శరణార్థియకా విభీషణుని భక్తికి నిచ్చ
 మెచ్చి యభయదాన మిచ్చినాపు
 ధర్మరక్షార్థమై దశకంఠునిఁ జినికి
 నీతిని జగతని నిల్పినాపు
 నరునిగాఁ బుట్టి జాతికే తిరుగులేని
 ఎన్నెకొని తెచ్చి యాదర్శ పథముఁ జూపు
 నట్టి భవదీయలీల లత్యద్భుతంబు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

17

సీ॥ ఆల్పై వనమెల్ల గాలించి శోకించి
 పడరాని యిక్కల్లు పడితివేల?
 దైత్యులఁ దండింప తపన సూనుని సహ
 కారము స్వయముగ కోరనేల?
 జాసకీ జాడకై చారుల తోడుత
 వాయుకుమారనిఁ బనుపనేల?
 దానవేంద్రుని తీవ్రదాష్ట్యములఁ మఱచి
 దాత్యమొనర్ప సిద్ధపడనేల?
 రావణాదులతోడ బోరాడు నాడు
 వానరులఁ దండు తోడు కావలసివచ్చె
 అద్వితీయప్రభావ! ఆవృత్తకరూప!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

సీ॥ శ్రీవత్సమునకై న, శ్రీగంధమునకై న,
 తులసికై న, మనకస్తూరికై న,
 పన్నగేశునికై న, వైవంతేయునికై న,
 పాలకడలికై న, వనజకై న,
 వటపత్రమునకై న, వనమాలకై న, చ
 క్రాదులకై న, శ్రీలక్ష్మికై న,
 యోగివరులకై న, భాగవతులకై న,
 సురరాజుకై నను, శుతులకై న,
 కార్తికేయునికై న, విఘ్నపతికై న,
 వాణికై న, హిమజ్జికై న, బ్రహ్మకై న,
 హరునికై న, నీ మాయ గోచరము కాదు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

18

19

నీ! ఎవ్వని యాజ్ఞచే నీమహావిశ్వమల్
 ప్రభవించి వర్ధిల్లి లయము నొందు,
 ఎవ్వని మాయచే నీజీవనశుభంబు
 లుత్పన్న మొందుచు నుప్పతిల్లు
 ఎవ్వనిరక్షచే నీసృష్టిసౌషణ
 సవ్యంబుగా కొనసాగుచుండు,
 ఎవ్వని మహిమచే నల్లమహాపాత
 కంబులు పంచబంగారహాను
 ఎవ్వని కటాక్ష వీక్షణ మీసమస్త
 భక్తకోటి కలభ్యతైవల్య మిచ్చు
 నట్టి వాడ వీవె అపాకృతావతార!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

20

నీ! పై కుంతమే నిజవాసమై చెన్నొండ
 పవనేశనేంద్రుడు పాన్పుకాగ,
 శ్రీదేవి, భూదేవి శృంగార ముక్తిప
 వినతాత్మజుండు వాహనముకాగ,
 దిక్షాధులర్చింపఁ దేవతల్ మ్రొక్కఁగ
 విబుధమునులు సదా వినుతినీయఁ
 పంచభూతంబులు పరిచర్య లొనరింపఁ
 శంఖచక్రాదులు చక్కినుండ
 సూర్యచంద్రులు దివ్యచక్షువులుకాగ
 అంబరము పైన శ్వేత ఛత్రంబుకాగ
 అవని నవతరించితివి శిష్టాభికావ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

21

సీ! వేదాల సృష్టించి విధి కై వశమొనర్చి
 సృష్టికర్తను ప్రతిష్ఠించి నావు,
 విశ్వంబందునిగ దీపించి గౌరీశుని
 లయకారకునిగ నేర్పరచినావు
 పాలగార్ధంబు దిక్పాలకుని నిలిపి
 దేవేంద్రుని పతిగఁ దీర్చినావు,
 వేగురవాండ్రు నియోగించి కర్మసా
 క్షిగ దిననాథునిఁ శేసినావు
 క్రమము దప్పనీక సతము క్రమము గాను
 సృష్టికార్యము పర్యవేక్షించి దిద్దు
 వేల్పుచొర! లోక బాంధవా! విశ్వరూప!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

22

సీ! పంచభూతాలతోఁ బ్రహ్మాండముల నిల్చి
 లోకుల నేర్పుతోఁ లో నిమిడ్చి
 గ్రహరాశి నక్షత్ర గమనరీతులఁ బట్టి
 ప్రాణికోటి గతుల వ్రాసేయుంచి,
 ధర్మసూత్రముఁబట్టి, కర్మపాశముఁజుట్టి,
 కాలచక్రముఁ ద్రిప్పి, కట్టుకట్టి,
 మోహితులం జేసి. మురిపించి మఱపించి
 తుదిముట్ట భ్రాంతిలోఁ ద్రోసివేసి,
 సకల భూతగణాలకుఁ సహజ మనుచు
 చావు పట్టువు లమరించి చాటినావు
 యెచట నేర్చినావోరార! యిన్ని కళలు?
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

23

సీ॥ అంధుని వాటికై యాశ రేకై త్రించి
 యతివిచిత్రంబుగ నడతువేమి?
 క్షణముచో జీవులఁ గలిపినట్లే కల్పి
 బహునిపుణముగ వేర్పరతువేమి?
 ఉన్నతపదమిడి యూహించరానట్లు
 నీచస్థితికిఁ దిగ నెట్టెదేమి?
 అనుభవింపగ సర్వమందించి యాశచే
 జేసాపఁ దూరంబుఁ జేతువేమి?
 పాప పుణ్యంబులఁ బట్టి ప్రాణులగతి
 మార్చి యొక్కెంత తడవట్లు మసలనిచ్చి
 నెట్టి బహు జన్మ లిత్తువు నిర్మలాంగ!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

24

సీ॥ విషమ పరీక్షలు వెట్టి పరీక్షించి,
 నిగ్గుడేల్చి విలువ నిర్ణయించి,
 జీవకోటి స్థితి చిత్ర చిత్రంబుగ
 నతిసమర్థంబుగ నాక్షణంబె
 ఎంతమాత్రంబు రవ్వంత తొట్రువడక
 నిష్పాక్షికంబుగఁ నిందలేక,
 పెత్తనమ్ము వహించి, ప్రొత్తములుపుండ్రిప్పి
 కర్మఫలితమిచ్చు కర్మనాక్షి!
 ఎంచి యెంచి వీడించిన నించుకించు
 కైన లోటు రానీయక గారడీడు
 మాడ్కి తోకుల స్థితి గతుల్ మార్చగలవు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

25

౩౦ గర్భస్థ శిశువున కాత్మజ్ఞతఁ గలిగి
 వెలువడు నంతనే వీడిపోయి
 ప్రకృతి సంజరమున బంధియై యాత్మాంత
 రాత్మల యాంతర్య మరయకుండి
 లోలత్వమునఁ బడి డోలాయమానుఁడై
 జ్ఞాననేత్రము మూసి, సంచరించి,
 అంత్యకాలాన బ్రహ్మజ్ఞాన మొదవినఁ
 బ్రాణోత్క్రమణమునఁ బాసిపోవు,
 కర్మఫలముతోఁ యోగము కలగలుపుచుఁ
 మోక్ష మీయవే యగ్నిపరీక్ష వెట్టి
 భళిరి! నీ విలాసము గణింప వశమాన?
 వేంకటాచలవాస, శ్రీవేంకటేశ!

26

౩౧ ప్రాణులఁ దృప్తికై బహువస్తుజాలముఁ
 గోరకయే సమకూర్చి యుంచి,
 అరమరఁ జూపక యందఱు నుభవింప
 నానఱించి సమస్త మప్పగించి,
 అగణితైశ్వర్యంబు అమరసౌఖ్యంబుల
 నిద్దరసమ్ముల సిద్ధపరచి,
 మరపు తెరవు జలపరచి హద్దుల నిచి
 స్వర్గ సరకములఁ సంఘటించి
 తెరమడుగునుండి యతిరమ్యదృశ్యతతులఁ
 వివిధ గతుల నేర్పడఁ గనువిందొనర్చి
 ఆందకుందు వే యూహకు సుందరాంగ!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

27

౩॥ శ్రీచరణజ గంగ శ్రీకంఠనిల్లాని
 యై లోకపావని యగుచునొప్పె
 తత్పాద చిహ్నంబు తలదాల్చి ధన్యుడై
 షణ్ణరాజమేయ ప్రభాపుండ్రయ్య
 శంభుఁడొద్దొనిఁ బ్రసాదంబుగా నెంచి
 గళసీమఁ గొని లయకారుడయ్యె
 శ్రీమహాలక్ష్మి నీ హృదయాన వసియించి
 జగవైక మాతగా స్తవము నొందె
 అంబుజ సముద్భవుండు బ్రహ్మత్వమొందె
 భవదనుగ్రహంబు లభింప వలయుఁగాని
 నమ్ముకొన్న వానికి నాశమెద్ది?
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

28

౩॥ కొలది సాయపడిన గుహుని భక్తి కలరి
 తడయక పరమపద మిడినావు,
 సౌమిత్రి సేవకుఁ సంబరపడి వడి
 తీరికగ ఋణముఁ దీర్చినావు,
 పత్ని జాడెఱిగించు పక్షిరాజును మెచ్చి
 సాన్నిధ్యమునఁ జేర్చి, సాగినావు,
 మారుతి యుపకృతిఁ మఱవక దీవించి
 చిరంజీవిగా నాడు జేసినావు,
 శరణు వేడిన యా విభీషణు సమాద
 రించి లంకేశునిగ నొనరించినావు
 అహహ! యేమి నీ వాత్సల్య మహిమగరిమ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

29

సీ! పంకాన పద్మమ్ము ప్రాదుర్భవించి, సు
 స్థిరముగ నీ నాభిఁ జేరి, నిలచి
 చంద్రసహోదరి సంభవస్థానమై
 విశ్వజనీనమై వినుతినొంది
 శారదాధవున కాసనమై విరాజిల్లి
 ప్రస్తుతింపఁబడి ప్రాబల్యమొంది,
 కావ్యాలలోఁ జేరి గణనీయమై వర్ణ్య
 వస్తువుల సరసన వరుసఁ జేరి
 ధన్యుల కర చరణము లదివమరియుండి
 భాగ్యవశమున నుత్కృష్ట పదపులంది
 ఆఖ్య గొనుట భవదనుగ్రహంబు కాదె
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

30

సీ! అపరిచితులకుఁ గాఢానుబంధముఁ జెంచి
 క్రొంగొత్త జంటలఁ గూర్చ గలవు,
 కలతలు పుట్టించి, కన్నీరు కార్పించి,
 తీవ్ర పరచి వినోదించఁ గలవు
 జీవన యాత్రలోఁ జితికిని జీవులఁ
 శీఘ్రమై నొకదరిఁ జేర్చఁ గలవు
 అహమునఁ నహచినఁ నడుసునఁ దాటిపం
 డదుము తెఱంగున నదుమ గలవు,
 కూర్మిఁ జూపించి ముదముఁ జేకూర్చ గలవు
 అపగతుని బ్రతికించ గలటి దిట్ట
 నిఖిల భూతవినుత! నీకు నీవె సాటి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

31

సీ. నైకుంఠమునఁ దివ్యవైభవోన్నతుండవై
 యొప్పుల నొప్పుచు నున్న నీవె
 గంధాతిలోఁ డాగి మండుఁబెండకు మాడి,
 జడివానకుం జిక్కె శక్తి యుడిగి,
 నిలువ నెలపు లేక, విలువ చెడి, తిమిరాన
 పెక్కెండ్లు మ్రగ్గి యే పేరులేక
 పుట్టిలో తుప్పులోఁ బుట్టి యనాథవై
 యాకటిబాధ కల్గిడిపోయి,
 నిపుడు గప్పిన నిప్పునై నిలచి, యున్న
 తాసనాసీనుండ వగుట యమిత వింత,
 విధి లిఖితమా ? విలాసమే వేఱుగాదు
 వేంకటాచలవాస ! శ్రీవేంకటేశ !

32

సీ. ఆగర్భ శ్రీమంతుడై యున్న నేమి? యే
 ప్రోద్బుదందైన కైమోడ్చి నిలచు,
 ఆసమాన బలయుతుడై యున్న నేమి? యే
 క్షణమునందైన మస్తకమువంచు,
 అఖిల జగన్ను తుండై యున్న నేమి? యే
 తరుణమందైన డెందావఁ దలచు
 అతికూరకర్మకుడై యున్న నేమి? యే
 సమయాన నెందైన సాగిలవడు
 పరమనాస్తికుడై యున్న వాఁడు కూడ
 తప్పకుండ గ్రహించు స్వధర్మపథము
 వందున్ డెవ్వడు నీకన్న? ప్రాణనిలయ!
 వేంకటాచలవాస, శ్రీవేంకటేశ!

33

31|| పొగడినఁ బొంగపు, తెగడినఁ గ్రుంగపు
 బగడంబు లాడినఁ జరిఁ గలుకపు,
 తలచిన పలుకపు వలచిన మురియుపు
 కన్నీరు కార్చినఁ గరుగఁబోవు
 అపనింద మోపిన నదరపు బెదరపు
 హేళన చేసిన హేయపడపు
 అలిగిన నించుక నలుగపు కనుకుట్టి
 వెలివెట్టి నెట్టినఁ గలతఁవడపు
 వికృత చేష్టలొనర్చినఁ విసిగి కొనపు
 కఠినముగ కాలదన్నినఁ గసరు కొనపు
 సరళహృదయ! ఘనంబు నీ సహనశక్తి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

34

32|| “నారాయణా!” యని నమ్మి సేవించిప
 దుర్గుణముల దొంతి తూలిపోదె,
 “మధుసూదనా!” యని మనసార కొల్చిన
 సర్వ సంగమములు జారిపోవె,
 “దామోదరా!” యని దంపంబు వెట్టిన
 పాపాంధకారంబు పైదొలగదె
 “సర్వేశ్వరా!” యని స్మరణంబు సేసిన
 బ్రహ్మ తత్త్వజ్ఞత వట్టుపడదె
 నిత్య పారాయణమ్ముగఁ నీ కథార
 సంబు తనివార జుట్టినఁ జాలు నీదు
 దివ్య రూపదర్శనము సిద్ధింపకున్న
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

35

సీ! నీలమేఘశ్యామ! నీ నాసమెద్దియో
 పాలకడలియొ, జీవాత్మలొనో
 వటపత్రశయవ! నీ పరివారమెద్దియో
 భక్తబృందంబో సుపర్వలొనో
 సంకర్షణ! నీదు సంకల్ప మెద్దియో
 పాలనబో కుజన భంజనంబో
 అద్వైతమూర్తి! నీ యాకృతి యెద్దియో
 ప్రాణఃబులూ దశరూపంబులొనో
 గచ్చిదానంద! మదినొక్క సంశయంబు
 యిట్టి వైవిధ్య భావంబు లేలకల్గె?
 సత్య మెఱిగింప రాదెకో నిత్య సత్య!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

86

౨! నిర్గుణునిగ వర్ణనీయుడవైనను
 సగుణునిగా కొనసాగినావు
 నిర్వికారుడవై నిర్ణయింపబడుచు
 సాకాడడ ననుచు చాటినావు
 నామరహితునిగ నమ్మ జేసి యనంత
 నామధేయునిగ ఘనత వహించి,
 విశ్వైకమూర్తిగఁ వెల్లడింప బడియు
 విశ్వాంతరాత్మవై వెలసినావు,
 నాస్తికులకు, మూఢాత్ముల కస్థిరులకుఁ
 పారమార్థిక జ్ఞాన తత్పురులకొఱకు
 భక్తి తత్త్వమీక్రియఁ దేటఁబఱచినావు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

87

౩౧ భాగ్యవంతుండైవ, భాగ్యహీనుండైవ,
 సత్యున్నతుండైవ, సత్యముండైవ,
 ధర్మశ్శుండైవ, ధర్మపరిండైవ,
 గామియైనను, మోక్షగామియైన,
 ఆత్మీకుడైవను, నాస్తికుడైవను
 పరిమ పావనుడైనఁ బజితుండైన
 శిష్టుడైనను, కడుదుష్టుడైనను, ప్రాణ
 మిత్రుడైనను, బద్ధశత్రుడైన
 నాధ్యయైన, పతితయైన, చపలయైన,
 భోగియైనను, విషయ విరాగియైన.
 సములుగారె నీ దృష్టికే జ్ఞానగమ్య!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

౩౫

౩౨ పరమేష్ఠి సృష్టికేఁబ్రతిసృష్టి సల్పిన .
 కాశికుఁ డేరీతి ఘనత కెక్కె
 వినువీధి కెగసిన వింద్యాద్రి శ్రీర్నంబు
 నయ్యగప్రయంఢేటులణగఁ గ్రొక్కె
 గంగనొక్కుమ్మడి గడగడ జహ్నువి
 గ్రుక్కెడొ నట్లెట్లు గ్రోల గల్గె
 నిర్మల తటియైన నీ యంకపీఠంబు
 గర్వియై భృగువెట్లు కాలదన్నె.
 అట్టి మహిమంబు లబ్బుట యబ్బురంబు
 నీదు తోడ్పాటు లేకున్న నెగడ గలరె
 సత్త్వగుణసాంద్ర ! సర్వజ్ఞ ! సాధులొల!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

౩౬

౩॥ కక్కిస కూటికి కల్లలాడెడివాడు
 కూటికై నీదులఁ గూడువాడు
 పచ్చని కొంపకుఁ జిచ్చ పెట్టెడివాడు,
 వంచనకే తల వంచువాడు,
 అన్య సంపత్తుల నాహరించెడివాడు,
 ప్రాణులఁ బీడించి బ్రతుకువాడు,
 సత్పురుషుల మాట సాగనీయనివాడు,
 చెనటియై ధర్మంబు చెఱచువాడు.
 మూర్ఖత త్యజియించి సద్బుద్ధిఁ గల్గి
 జీవితాంతంబు విధిగ నర్పించె నేని,
 పావనునిగఁ జేతువు కదాపతితు నై న
 వేంకటాచలవాస ! శ్రీవేంకటేశ !

40

౪॥ కర్మ మనుష్ఠించి, ధర్మనిష్ఠాతుడై
 సత్య వ్రతముఁ గొనసాగనిచ్చి,
 జీవహింస త్యజించి, దయాంతరంగుడై
 పర హితార్థమునకుఁ బాటుపడుచు,
 పెద్దతఁ నేవించి, పిన్నలఁ బ్రేమించి,
 మానమ్ముఁ బాటించి, మంచుచు, బెంచి,
 ఆశ దిగవిడచి, యాత్మ నీ కర్పించి,
 సత్సంగులంగూడి శమమునొంది
 నియమ నిగ్రహంబులతోడఁ నీతిదప్ప
 కున్న యే యొక్క సద్గుణ మున్న చెంతఁ
 జేర్చు కోవె సమృద్ధమున శిష్ట రక్ష!
 వేంకటాచలవాస ! శ్రీవేంకటేశ !

41

నీ పావని గంగాభవానకే జన్మసం
 స్థానమై పూతమై తనరె నెద్ది?
 బాహువిస్ఫూర్తితో బగతుల నొంచిన
 బలి సార్వభౌముని వంచె నెద్ది?
 సావాణ రూపిన వడియున్న గౌతమ
 పత్నికీ శాపంబు బాపెనెద్ది?
 గర్వాంధుడై నట్టి కాళియు శీర్షాన
 నతి సురుచిర నాట్యమాడె నెద్ది?
 అఖిల లోకేశుల నివాళులంది. మాన
 నీయమై, నిత్య సత్యమై, నిలచె నెద్ది?
 నీ పదయుగ మఖిల రక్ష! స్నేహ తత్త్వ !
 వేంకటాచలవాస ! శ్రీవేంకటేశ !

42

నీ భాగ్యవంతుడొకడు, భాగ్యహీనుడొకడు
 పినారి యొక్కడు, భిక్షు నొకడు,
 పండితుడొక్కడు, సామరుడొక్కడు,
 సంసారి యొక్కడు, సాధు నొకడు,
 సుందరాంగుడొకడు పండిహీనుడొకడు,
 బల యతుడొకడు, దుర్బలుడొకడు,
 సంతాన తరమున వలె నొందు నొకడు
 వారికై యాశించు వాడొకడు,
 బుద్ధిమంతుడొకడు మందబుద్ధి యొకడు
 సృష్టిలో నిట్టి వ్యత్యాస మేల? పూర్వ
 కర్మఫలమ? సంసారాబ్ధి కర్ణధారి !
 వేంకటాచలవాస ! శ్రీవేంకటేశ !

43

311 పెన్నుద్ది పాలైన వేదాలఁ దొడ్తెచ్చి,
 గిరినెత్తి సుధఁబంచి, ధరఁ భరించి,
 ప్రహ్లాదు రక్షించి, వంచించి బలి నొంచి
 దుష్ట భూపాలురఁ దునిమి దునిమి,
 ఉశకంఠుఁ బరిమార్చి, ధరణి భారముఁ దీర్చి,
 త్రిపురాసురులఁ సంహరింప కార
 కుండవై, ధగన్నాయకుండవై, కలియుగావఁ
 బ్రత్యక్షుడై వమై ప్రబలి, వరలి.
 తలచి సంత మనోవాంఛితములఁ దీర్చు
 కలుష విధ్వంసి! ఆశ్రిత కల్పభూజ!
 నీ మహోపకారంబుల నేమరతుమె?
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

44

312 ఎట నుండి వచ్చి నీ వెట్లు పెరిగితివో,
 తలినండ్రు లెవ్వరొ తెలియరాదు,
 ఏ జాతి నాడవో, యే మతస్థుండవో
 యే కులజుండవో యెఱుకలేదు
 ఏ గోత్రజుండవో యే స్వరూపుండవో
 జాడఁ దీయుట కైన సాధ్య పడదు,
 జ్ఞాన సంపన్నులు చాటి చెప్పి నట్టి గూ
 పెక్కు గతులు మది కెక్క బోవు,
 వేద వేదాంగము లొకింత విపుల పరచె
 తఱచి చూడఁ నీ తత్త్వ మర్థంబు గాదు
 ఎన్ని జన్మల కైన నిన్నెఱుగ తరమె
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

45

నీ॥ ముదర తమస్సులోఁ మూలవిహిట్టువై
 వైకుంఠమునఁ బెక్కు వత్సరములు,
 పాల కడలి యందు వటపత్రమునఁ గాఢ
 యోగగ్రహ మునిగి యోగమొంది
 శ్రీమహాదేవిని జేకొని హృదయ త
 లమునఁ సతముఁ బదిల పఠచుకొని,
 సర్వనియంతవై, సర్వోపగతుండవై
 స్వప్రకాశుండవై, ప్రతిఫలించి.
 పెక్కు భిన్న తత్త్వంబుల నొక్క రీతిఁ
 జేసి, యేకాకృతిం దోచి, జీవ చేత
 సర్వ శక్తి ప్రసాదించు నారసింహ!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

46

1) స్థావర జంగ మాద్యఖిల లోకమ్ములు
 నిరపశేషంబగు, నింగి వంగు,
 సూర్య చంద్రులవంగు, చుక్కలు తెగిపడు,
 గ్రహ సమూహంబులు రాలిపోవు,
 పంచ భూతాళి ప్రభావమ్ము క్షయమగు,
 కాం స్వరూపంబు కనుమఱుంగగు,
 కల్పాంతమునఁ సర్వ కర్మంబు లంతమై
 స్వర్గ సరకములు పతన మాన,
 అఖిలము లయత్వ మొంది శూన్యంబు మిగులు
 గాఢ తిమిరాన నొంటివై కట్ట కనిమ
 వెలసి యుండు పరంజ్యోతి వీణె సూర్య
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

47

సీ! కామాంధకారానఁ గన్ను మిన్నుఁ గనని
 మూఢజనుల కీవు బుద్ధిసెప్పఁ
 ఈతి బాధలతోడ నిహలోకమునఁ మ్రగ్గి
 నరక యాతపవడు నరఁఁ బ్రోవఁ
 పాపభీతి విడచి భక్తుఁ బీడించు
 దుష్ట సంఘంబులఁ ద్రుంచి వేయఁ
 కలిమాయచే నతి కలుషాత్ములై మెల్లి,
 ప్రక్క త్రోవఁ గ్రొక్కు వారిఁ జూచి.
 ధర్మ సంస్థాపనార్థమై ధాత్రి మీద
 వివిధ చూరల నొప్పుచు వెలయుచున్న
 లక్ష్మరక్షణ గుణధామ! అదుకోవె
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

48

సీ! ఏడేడు జగముల నేలేటి మాస్కామి
 మేలుకో యికనైన మేలుకోవ
 మానవత్వము తెరమటుగునఁ బడిపోవఁ
 సజ్జనాశికి నిల స్థానమేది?
 నీ కట్టెదుట నవినీతి ప్రబలు చుండ
 నీయపేక్షాభావ మేలవయ్యి?
 కన్నాకునై సదా కాపాడు గాయకా!
 కటకు గట్టిన మదిఁ గలుగ నిమ్ము
 విశ్వకళ్యాణ మొనగూర్చు విమలమూర్తి!
 కలి వె శమ్ము రమ్ము చక్రమ్ము వట్టి
 తుడిచిపెట్టె మధక్కుమ్ము దుఃఖహరణ!
 నే టాచు వాస! శ్రీవేంకటేశ!

49

కరి మొఱులలి చి మకరి మీద చక్రంబు
 విడచి బండించుట పెద్దతనమె
 గురుని వాక్యంబుపై గుతి కల్పి ధనువెత్తి
 తాటకి నొంచుట ధైర్య గుణమె
 చెలికాని రక్షింపఁ జెట్టు చాటునఁ దాగి
 వాలినిఁ బంపుట పౌరుషంబె
 పాలీయ వచ్చిన పడతిని బల్కిమై
 కూల నేయట మేటి గొప్ప తనమె
 కలియుగానఁ నానాటికిఁ గలత రేవు
 నాస్తికుల మీద శీఘ్రంబు నాయుధంబు
 నక్కు పెట్టు వనఁ దెలియు నొక్క పెట్టు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ

50

దుర్భర దారిద్ర్య దుఃఖా కలితులైన
 దీనాతిదీనులఁ దిద్ద వేలః
 సంఘ విద్రోహుల చర్యల గమనించి,
 యక్కసు దీరగఁ నొక్క వేల!
 పరమత ద్వేషులై వక్ర గతింజూపు
 దుండగులఁ గొలగఁ ద్రోయవేల?
 వర్ణ సంకీర్ణులై వావి వరుస వీడి
 వర్తించు బ్రహ్మలఁ వంచవేలః
 అంగరించె ధార్మిక చింత యంత కంత
 కు కలి చెలరేగె, ధర్ముడు కుమలి కమలె
 శాంతి కను మరుగై నను శాంత మేల?
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ

51

సీ॥

సిగలవానికే చెలుబాటేకాని
 పేదవానికే నగుబాటుకలు
 పండితునకు సర్వ వైభోగములు కాని
 పామరునకు భంగపాటు మిగులు
 అదికారికే గౌరవాదరంబులు కాని
 బానిసీడుకు నపవాదు రగులు,
 బలయుతునకు నాధిపత్య ముప్పును కాని
 సజ్జనాళికి మనశ్శాంతి లేదు
 లంచగొండికిఁ బ్రజ బ్రహ్మరథము వట్టు
 వాయిగల వానిని వరించుఁ బ్రబల కీర్తి
 ధార్మికునకుఁ గలియుగానఁ దారి కలదె
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

52

సీ॥

హైందవ సంస్కృతి యణగారి నెత్తెక్కి
 పాశ్చాత్య సంస్కృతి ప్రబలి వరలి
 మంత్ర తంత్రయుగముల్ మటుమాయమైపోయి
 యణయుగ మ్మింక ముందంజవేసి,
 బహుళ పైజ్ఞానిక ప్రగతి సాధించుచుఁ
 బ్రకృతి నెదుర్కొని ధ్వజము నెత్తి
 మారణాస్త్రములు మారకము పెట్టిగి
 ధర్మ మార్గము తప్పుచుండె
 మదమునఁ గెరలి చెలరేగి మర్త్యకోటి
 కడకు గణుతిరచరేనిన్ను కాల్చుమహిమ
 కాక మఱియేమి? దేవః కల్కావతారః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

53

సీ|| తీర్థయాత్రల కేగి తీర్థానఁ గ్రుంకినఁ
 దనదు శక్తిని జూరి దానమిడినఁ
 పోవెల నెలకొల్పి కొలను త్రవ్వించినఁ
 సత్రముల్ వెట్టించి సాయ పడినఁ
 అన్నార్తులకుఁ బట్టెడన్నము పెట్టుచుఁ
 పరుల బాధలు దీర్చు బాటుపడినఁ
 సత్సంప్రదాయంబుఁ జక్క-గ పొటించి
 మానసత్యంబునఁ మసలు కొనినఁ
 సొమ్ముడై సమ్ముడై, విశ్వశాంతి నఖిల
 పించి జీవ కారుణ్యాన జీవయాత్ర
 చేయువారలకుఁ శుభము, చేతువయ్య
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

54

సీ|| ప్రారబ్ధమునఁ గతవాసనా కల్మషై
 సుర్విపై బుట్టుట యొండుతప్పు,
 బ్రహ్మచర్యంబును పొటింపక జటిలై
 యుద్వాహమొందుట యొండు తప్పు,
 తీవ్రమోహన నస్తిర మనుస్కుండనై
 బిడ్డలఁ బొందుట పెద్దతప్పు,
 కర్మసిద్ధాంతపు మర్మమెఱుంగక
 గర్వినై తిరుగుట కాని తప్పు
 తప్పు లన్నియు స్వయముగ నొప్పుకొంటి
 చిన్న బుచ్చక యోర్కిమై చింతఁదీర్చి
 తప్పు కాపుమా మాధవా! తనువు నీకే
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

55

సీ॥

ఉర్విపైఁ బడు నప్పు డొకవంక కబళింపు,
 వెన్నంటి మృత్యువు వేచి యున్నఁ
 వయసు నానాటికిఁ బై బడి తరుముచుఁ
 గతముఁ గళ్ళకుఁ బొడఁగట్టుచున్నఁ
 సన్న సన్నగ జవనత్వంబు లడుగఁటి
 ముదిమిపైఁ గప్పుచుఁ ముసురుచున్నఁ
 వెఱ్ఱియూహలఁ బడి విలువైన కాలంబు
 చేజారె ననుచుఁ సూచించు చున్నఁ

పరిణ మించక పెడతల వట్టు బుద్ధి
 అశ చానీక నిక్కువ మ్మరయ నీదు
 ఏల నీనిరర్థక జన్మ శ్రీనివాసః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

56

సీ॥

వయసు పెరుగుచుండు, వాంఛ లుడిగిపోవు,
 మనసు కట్టువడదు, మాయగప్పు,
 కాలసూ కదలాడు, గతము వెక్కిరిమాడు,
 మధుర స్మృతులఁ జాడ మసక బారు,
 మోహమా వదలదు, బుద్ధి చెదరి పోవు,
 యాయు వేమొ తఱగు, యహము పెఱుగు,
 మలిన దేహంబుపై మమకారమా పోదు,
 యఖిల బంధనములొ యడ్డగించు,
 పాడు మనుగడపైఁ రోత పొడము చుండు
 పరము సాధింప నారాట పడుట తప్పు
 అంత కంతకు నాకది యందకుండు .
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

57

సీ॥

పంతాన యెట్టెనఁ బట్ట నుంకించిన
 నొక్కచోఁ స్థిరముగ నుండబోకఁ
 ఇహ వాంచలకెగసి యింద్రియబింకానఁ
 వెఱవక, తడయక, బిడియవడక,
 పట్ట వగ్గములేక, పరువు పంచల నెట్టి,
 స్వైర విహారము సల్పి సల్పి,
 అంతు తెలియనంత వింత పోకడలతోఁ
 నంత కంతకు యంది యందకుండ
 మించి, వంచించి, కవ్వించి, మేరమీరి
 వికృత చేష్టల పొప్పుచు వెంట నంటి
 కష్టపెట్టు మాయమనసు కట్టుబెట్టు?
 వేంకటాచలవాస శ్రీ వేంకటేశః

58

సీ॥

ఈ మహాస్పష్టిలో నేనెంత చింతింపఁ
 యజువునో పరమాణు పొదునేమొ
 నా బ్రతుకెంత? అనంత కాలగమన
 మ్మును సమీక్షించినఁ బుద్బుదంబు
 తెరవెఱుగక, యతితెగువ జూనక నిటు
 యెట్టెబో జీవిత మీడ్చు చుంటి,
 కలవర పొటునఁ గలగుండు పడుమది
 నీ వేడుగడవని నిమ్మళించి,
 నారు పోసిన నాధుడే నీరువోసి
 పెంచ కుండునా యను సాశ పెంచుకొంచు
 వేచియుంటి సత్ఫలిత మీవే యుపేంద్ర!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశః

59

సీ॥

స్వాతివానకు మోము వాచి నిరీక్షించు
 ముత్తైపు చిప్పనై మోకరిల్లి,
 నెలవంకి రాకకై కళవళ మొందెడి
 రత్నాకరమునై నిరాశపొంది,
 ప్రేయ దర్శనార్థమై విక్షోభిత మృదుల
 కలుప కుమారి నై కలత నొంది,
 వర్షించు మొయిలుకై భగ్న హృదయ మగ్న
 వనమయూరంబునై పలవరించి,
 నవవసంత సంస్కర్మకు నలమటించు
 ప్రకృతికాంతనై క్రుమ్మరి మ్రగ్గుచుంటి
 అన్యధా శరణం నాసి యారి హరిః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

60

సీ॥

నానుండి చిన్న తనపుఁ జేష్టలెల్ల ను
 దూరమ్ము కాలేదు తోయజాక్షః
 దుందుడుకుతనంబు, తొందరపడు బుద్ధి,
 యెన్నడు బాయునో చెన్న కేశః
 ఇంద్రియ బింకంబు నేప్రొద్దునందైన
 వక్రగతినిఁ ద్రోయు పాండురంగః
 బుద్ధి స్థిరపడదు, శ్రద్ధ పెరుగబోదు
 సహనమా పూజ్యంబు సర్వదేవః
 ఎట్లు సైచితో నాతోడు నింతవట్లు
 విసిగి కడు డస్సి పోతివో విమలమూర్తిః
 ఉద్ధరింపుమా యెట్లైన నూర్జితాంగః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః!

61

పీ॥

నిద్దుర మత్తులో నీధ్యాస లేకయే
 బాల్యంబు చకచకా పరుగుదీసె.
 చీకు చింతలు లేని శీవన స్రవంతిలా
 కౌమార మెన్నడో కనుమరుగయె,
 కామ్యార్థ సిద్ధికై కాలంబు వ్యర్థమై
 యవ్వనం బేవీడి యరుగుచుండె,
 మిడిమిడి జ్ఞానంబు మిఱుమిట గొల్పుచు
 పైదశ నెత్తిన బడక మునుపె,
 దీపముండగ స్థితి చక్కదిద్దుకొనగ
 భావి నూహించి మేల్కొని ప్రాంతిపీడి,
 సన్నుతింతు స్వగతమున సద్గుణలకు
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

62

పీ॥

బ్రహ్మసత్యంబును పాటించు చున్నంత
 కాలత నొకర్తుక గట్ట బెట్టి,
 పట్టబట్టి ప్రగౌఢ బంధనముల గూర్చి
 బరువు బాధ్యత బెంచి వంచినావు
 సంసారమున బడి సతమత మగుచుండ
 హాయిగ నుందువే యాదమరచి,
 శాశ్వతంబుగ చిత్తశాంతికి దూరమ్ము
 చేసి కర్మకు ముడివేసినావు
 దుర్బరమ్ము నూ స్థితి కడు దుస్సహంబు,
 దారి ముళ్ళిప కుండుట థర్మమగునె
 దీనవత్సలః పద్మావతీవీలాసః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

63

సీ॥

ఆవసానమున యమయాతనలోఁబడి
 తలతున్ నోరార తలపలేనొ
 తృప్తిమీరంగ నీ దివ్యమంగళమూర్తిఁ
 జూతున్ కనులారఁ జూడలేనొ
 పరమ పావనమైన భవదీయ చరితంబు
 విందున్ చెవులార వీలుపడదొ
 పరతత్త్వ చిహ్నలౌ పద్మాంభు సంసేవ
 కలున్ యికమీద కల్గబోదొ
 దొఱకున్ నీ కడఁబలువు దొఱకదేమొ
 శక్తి యుడుగక మునుపె నా శక్తి కొలది,
 ఇటుల కిరించి సేవింతు నేలుకొనుమ
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

64

సీ॥

ఇచ్చిన దానితోఁ దృప్తి వడితిఁ గాని
 పరధనావళులఁ జేపట్టలేదు,
 విశ్వంభరుడవని వేడుచుంటినిగాని
 గొంతెమ్మ కోరికల్ గోరలేదు,
 గ్రహపాటునకు లో వగల్గి యుంటినిగాని
 వీసమైనను నిందవేయలేదు,
 సాధుమార్గమువట్టి పొగుచుంటినిగాని
 విసిగించి యాయాశ పెట్టలేదు,
 పరహితార్థమునకుఁ బాటుపడుదుగాని
 తెలివిఁదప్పి యేరికిఁ గీడు సలుపులేదు,
 నేరమొంచక చేయూత నీయరాదె
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

సీ॥

చెల్లి యో చెల్లెకో చేసిన యవరాధ
 శతములకే శిక్ష గతము నందు
 కాలుని కడకొంత, గర్భనరకమునఁ
 బడినుంత, యొక్కొంత ప్రసవమందు
 బాల్యాన రవ్వంత ఫలిత మనుభవించి,
 తప్పు దారి వడక, యొప్పిదమగు
 తి వెదకు కొనగ కరదీపికగ భగ
 వద్గీత నూతన పట్టుకొనుచు,
 ధైర్యముంజిక్కవట్టి గతముఁ దలవక
 సేవజేతు నీ కెప్పు ననేరదీయ
 రావె పరతత్త్వ మూర్తిసర్వార్థ సిద్ధః
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశః

66

సీ॥

మాయావృతంబై న మహినిత్యమనియెడి
 వెఱ్ఱిభ్రాంతింబడి వ్రేగిపోతి,
 సంసారజలధియే స్వర్గమనితమకి
 భోగలాలసుఁడనై పొంగిపోతి,
 ఆలుబిడ్డలకై యహర్నిశల శ్రమించి
 విధిచెయ్యులకు లొంగి విసిగి పోతి,
 ప్రాపంచిక విషయ వాసనాతురుఁడనై
 బుద్ధిమాంద్యంబున మురిసిపోతి,
 కాలపాశపుక్రిసీడ కదలుచుండ
 త్రుళ్ళివడి మల్లడి కొనుచు కళ్ళుతెరచి,
 కొల్చువాడను జూపవా క్రొత్తపథము
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశః

59

పీ||

ఆట పొటల ముని హాయి యనుభవించి,
 యర్థార్థనంబున నలసి సొలసి,
 అర్థాంగికైతనువంకితం బొనరించి,
 యలతి సౌఖ్యముల కలరి యలరి
 వ్యర్థ వాదమొనర్చి బ్రతుకు వ్యయపరచి
 వట్టిమాకులఁ బట్టి వదలకున్కి
 ఇచ్చ వచ్చిన రీతిహెచ్చి పెచ్చు పెరిగి
 తుచ్చ భోగాలపై నిచ్చఁజూపి,
 ఆత్మతత్త్వ మర్థంబరయంగలేక
 గగన కుసుమమై గమ్య మగమ్యమాయె
 బ్రతుకుఁ జక్కదిద్దవు నా యభాగ్యమేమొ
 పేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

68

సీ||

కాలు నానతిగొని కన్నెఱ్ఱ జేయుచుఁ
 మిత్తి నొక్కున్కుడి మ్రింగునాడు,
 శిథిల దేహమెడసి జీవు డెగయఁ జితిం
 గట్టె బుగ్గయి మన్ను గలియునపుడు
 ఆలు బిడ్డలు సఖులాత్మబాంధవులింకఁ
 దీరె ఋణమ్మని దిగులువడదొ
 రే కాని దాటి రారీ పరిధి పదవి
 ధన ధాన్య సంపత్తి దరికి రావు,
 యశమొ దుర్యశమొ, యాత్మ నంటి యుండి
 వీడ కుండ తరుము చుండు వెంబడించి,
 ఇహ పరములందు నుఖ శాంతు లేవి మాకు?
 పేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశ!

69

సీ॥ కనుమూసి తెరచిన ననుపమ రూపమే
 హృదిని స్ఫుటముగ ముద్రింపబడియె,
 పిలచిన పలుకవు, యలుకవు పలికిన
 రత్నాలు నీనోట రాలిపోవు.
 నిర్ణయవృత్తిఁజూని సరకుసేయవ
 దేలకో నా గోడు దీనబంధు,
 వేడుకా పంతనూ: వెతఁబెట్టఁజూతువా:
 యర నిముషమైన మరువజాలఁ
 వీల కల్గెనో యింతరో నీ పరాకు?
 చిత్తగించవా వా మొఱచిత్తమందుఁ
 ఈవె కాదన్న నాకు దిక్కెవ్వరయ్య:
 వేంకటాచలవాస: శ్రీః

70

సీ॥ తొలి నెలవెద్దియో తొలి రూపమెట్టిదో?
 యెటనుండి వతుమో యెటఁజవెదమో
 ఎయ్యెది నిత్యమో? యేది యనిత్యమో
 యీ పాడు మనుగడ యెన్నినాళ్ళో?
 ఈ మహాస్పష్టికి నేది యాద్యంతమో?
 ప్రాణులకీ యనుబంధ మేదో?
 ఎవరికెవ్వారో? యీ మమత్వం బేమియో?
 వెన్నంటి ర దేది వీసమైన?
 కడుకు; దేహభిమానమ్ము నడుమయేల?
 బ్రతికి నన్నాళ్ళు తహతహపడుట తప్ప
 ఏమి పులుముకొంటి? ఇక నేదితెరవు?
 వేంకటాచలవాస: శ్రీఃవేంకటేశ:

71

సీ॥

అడుగు లేకుకలసి యనుబంధ మేర్పడి
 కారణాంతరమునఁ గలసియుండు,
 ఎట్టి వారలకై న నేడుమాటలతోడఁ
 సొంగవ్యమబ్బును క్షణమునందు,
 పుత్ర వాత్సల్య ముప్పొంగి పొరలివచ్చు
 కాంతకప్పుడె తొలికాన్పుతోడఁ
 జ్ఞానకోశమువిచ్చి సంశయంబు లుడిగి
 దురభిమానంబు విదూరమౌను

తనువునఁ బ్రాణమున్నంత దనుక బంధ
 నాలడంగునా యేలకై న వెడలింప
 తరమె భవదాజ్ఞ లేకున్న ధర్మరక్షః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

72

సీ॥

ఎంతవారైన రవ్వంత చింతించిన
 నెంత నీ చెంత యనంతః సుంత,
 ఈ నగ్న సత్యమెఱిగి దాస దాసుడై
 యహము వదలి నంత యలుముకున్న
 అంధతిమిరతతి యణగి, శత సహస్ర
 దళయుత హృదయ కమలము విచ్చి
 నిర్వి కల్ప సమాధి నిత్య నిమగ్నుడై
 యాత్మ సాక్షాత్కార మందె సతము

శాశ్వతానందలహరిని స్నానమాడి
 ధన్యశీవియై మాన్యుడై తనరుచుండు,
 ఆ మహద్భాగ్య మెన్నడు కూర్తువయ్య నాకు
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

73

సీ॥

వర తపమూని కై వల్య మొందెదమన్న
 దేహదార్ద్యంబే తిరోహితమయె.
 సంప్రదాయముఁ బట్టి సాగి పోవుదమన్న
 వైదికకర్మలే భ్రష్టమయ్యె,
 మానవసేవలోఁ మనసు నిల్పెదమన్న
 రాక్షసత్వము నడి రచ్చ కెక్కెః
 భవ్యరూపమనఁ విశ్వాసముంచెదమన్న
 నాస్తిక ధూమము విస్తరించె
 సాహసిచ్చి యెట్టి నను సన్యసించ
 మన్న కూడి రాదా యోగమైన, నా య
 భీష్ట మేరితి సిద్ధించు శిష్టభూషః
 వేంకటాచలవాస శీర్ష వేంకటేశః

74

సీ॥

ఏనాడు నీ నుండి యేరితిఁ విడివడి
 యెన్ని యధమ జన్మలెత్తివానొ,
 అంత కంతకుఁ బహు యంతర మేర్పడఁ
 దూరసుఁ డనగుచుఁ దూలినాను,
 ఏ సుకృతమహిమ నీజన్మకల్పిగెనో
 యెన్నేళ్ళు గడచి ననించుకైనఁ
 బరమార్థ మెఱుగక పరిణతించక
 మైహిక వాంఛల కమ్ముడువడి
 వాగులన్ని కడలి వంక పరుగుదీయు
 భంగి నా యాత్మ నీ యందు సంగమింపఁ
 గ్రేళ్ళుఱుకఁ దొడంగె క్రిడింపఁ గోరి
 వేంకటాచలవాస! శీర్షవేంకటేశః

75

సీ॥

ఆ యశోదమ్మకు నఖిలములఁ దృటిని
 చూపితివట నోటఁ జోద్యవడగ
 భీష్మాదులకుఁ నీదువిశ్వరూపంబు ద
 ర్శించు భాగ్యము ప్రసాదించితివట,
 కర్తవ్య విముఖుడౌ గాండీవిచేఁ బ్రీతిఁ
 గీతామృతంబుఁ ద్రావించితివట
 శరతల్పగతుడై న శాంతనవునిమెచ్చి
 దివ్య విజ్ఞాన మందించితివట,
 నీ దయారసంబెట్టిదో నీదు పుణ్య
 గాధలం బట్టి కన్గొంటి కాని కనిక
 రంబు జూపవు తలనేమి వ్రాసినావో?
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

76

సీ॥

విధితెదురీదై న విజయ మందగవచ్చు
 దివ్యశక్త్యాశి సాధింపవచ్చు,
 మృత్యుపాశపుగురి త్రిప్పి కొట్టగవచ్చు
 ప్రళయాగ్నిఁ బుక్కిట పట్టవచ్చు,
 సిద్ధాష్టకంబుల నిద్ధిఁ బొందగవచ్చు
 యమరవరుల మ్రొక్కు లందవచ్చు,
 కంఠహారముగ నాగంబు దాల్చగవచ్చు,
 కాలకూటమ్మైనఁ గ్రోలవచ్చు,
 గ్రహగతుల మార్చవచ్చు, గగనతలమున
 నడుగిడగవచ్చు, భూతముల నడచవచ్చు
 నిన్ను మెప్పింపఁ తరమౌనె యెన్నడై న
 వేంకటాచలపాపః శ్రీవేంకటేశః

77

సీ॥

అంతరిక్షానఁ గ్రహములఁ జుక్కల నిల్పి
 రీతిఁదప్పక కదలించ గలమె
 ప్రాణంబు పోకడ వసిగట్టి జీవులఁ
 జిరజీవులుగ సరిచేయగలమె,
 బ్రహ్మతీశక్తుల తీవ్ర పై పరీత్యంబుల
 జాహతి కౌకుండ నాపగలమె,
 నిరీవ వస్తువునే యతి నేర్పనఁ
 గోరిన ప్రాణిగ కూర్చుగలమె
 మనిషి నే రాతిబీండగ మోరచ్చగలమె
 జీనరాశిని తార్కారు చేయగలమె
 పరమభక్తులకే సాధ్యపడుదు గాదె
 వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

78

సీ॥

విగ్రహారాధన బీజంబు భక్తి కి
 నాత్మనిగ్రహశక్తి కది నేనాది
 తార్కికమునకును త్వాత్త్వికచింతకుఁ
 బ్రహ్మతీయే యేకైక పారాశాల
 పరమ పావన గ్రంథహారన శ్రవణము ల
 జ్ఞాన విచ్ఛేదనా సాధనంబు,
 గీతాప్రవచనంబు నూతన స్ఫూర్తిత
 పరమపదమునకుఁ బట్టుకొమ్మ
 సద్గురూపదేశంబు, సత్సంగసేవ,
 వాంఛితార్థసిద్ధి కది దివ్యోషధంబు
 మూఢులకు వశ్యుడవగుట పూజ్యమయ్యః
 వేంకటాచలవాసు శ్రీ వేంకటేశః

79

సీ॥

కుసుమాక్షతలుగ నీకుంభినిఁ బుట్టిన
 పదపద్మముల పొంత వదలకుందు
 పనువు కుంకుమమైన వల్మీకీనిదు సే
 వకుఁ వినియోగింప బడుచునుందు,
 కౌసుభమైతినా ఘనపక్షపీఠమం
 దెల్ల వేళల నాశ్రయించి యుందు,
 కస్తూరినైతినా కరమొప్పి ప్రీతిమై
 వదనపటలమును పాయకుండు,

చంద నాగరు కర్పూర జలములయిన
 అమల పంచాయుధాలైన నమెరియుండు
 భాగ్య మబ్బు దెప్పుడు కూడు భవ్యచరితః
 వేంకటాచలవాసః శ్రీ వేంకటేశః

80

సీ॥

ఈ కుసుమాక్షత లేనోము చెల్లించి
 నీ పదసన్నిధి నిలువబడియె,
 ఈ సరసిరుహంబే పూజగావించి
 నీదు నాశీసలిఁ బాదుకొనియె,
 ఈ పక్షిరాజేంద్రుఁడే దానమొనరించి
 నీ వాహనంబుగ నెగడ దొడగె
 ఈ వేంకటాచలుఁడే తపము సలిపి
 నీ కటాక్షానఁ జునీతుఁడాయె

ఆహా: నీ వై భవంబు కరామృతంబు,
 నుంత నీ చెంత నాకింత చోట దొరకి
 నంత చరితారుడనగదు సంతిమమున
 వేంకటాచలవాసః శ్రీ వేంకటేశః

81

సీ॥

నీ మహాసత్త్వంబునే వెల్లడించవే
 గోచరాగోచర గోళ సృష్టి
 నీ దయాసాంద్రతనే చాటిచెప్పదే
 పరమపావనులై న భక్త కోటి,
 నీ పూర్ణతత్త్వంబునే కొనియాడవే
 జీవనప్రదములౌ శ్రుతులతతులు,
 నీ ధార్మికత్వంబునే ధ్రువపరచవే
 దాల్చినట్టి దశావతారములును
 ఎట్టి ఘనుడవో యిట్లు లిప్పట్లు దెలిసి
 ఎట్టులో మ్రొగె నీ వంక హృదయ మింక
 శీతకన్ను వేయక చెంత చేర్చరాదె
 పేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

82

సీ॥

తోటాది పొమ్మును కూడబెట్టగ వచ్చు
 శాస్త్రీయగ్రంథాలు చదువవచ్చు,
 అసదృశశక్తినిఁ ననుధనేలగవచ్చు
 దేవళంబులఁ నిష్ఠఁ దీర్చవచ్చు
 నీమమునఁ గ్రతువు నిర్వహింపగవచ్చు
 కాలచక్రంబును కట్టవచ్చు
 రాగమాలపించి బ్రతికింపగావచ్చు
 తత్త్వదుగ్ధాబ్ధిని తరచవచ్చు,
 ప్రకృతి శక్తులనె వికృతి పరచవచ్చు
 మంత్రసిద్ధిని వ్యాధులఁ మాన్పవచ్చు
 నీ కనుమరుగున మనలు దెవరి వశము?
 పేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశః

83

సీ॥

ఎక్కడో దూరాన యేడవ కొండపై
 వేంచేసి యున్నట్టి విష్ణుమూర్తి!
 ఆరుల యార్తి విన్నంత నాత్రుత తోడఁ
 సతత దుకొను ప్రశస్తహస్త!
 మ్రొక్కుల మఱచినఁ బూర్తిగా హెచ్చుపై
 కంబు గుంజెడి వడ్డికాసులనొర!
 పగనైన, పగనైన, భయమునైన దలచు
 వారి హితవు గోరు భక్తవరద
 కొంగుబంగారమై నిల్చి కూర్చి నెరవు
 భక్త చింతమణి! కోటి భానుజేజ!
 వినబడదేలరా మొఱ ప్రేమమూర్తి!
 వేంకటాచలవా! శ్రీవేంకటేశ!

84

సీ॥

అత్యంత భక్తిమై నాతిధ్యమిచ్చిన
 శిబిరి యెంగిలిఁ దివి సంతసించి,
 చారెడటుకులిడి సంతృప్తిఁ బరచిన
 ప్రాణమిత్రుని బాధ లరసి వగచి,
 తలలేని తలసిచేఁ దులయఁడుఁ దులఁదూగి
 రుక్మిణి భక్తి నృహఢిపరచి,
 విభునిగ నెంచి సేవించిన గోపకాం
 తల నెడ లమిత వాత్సల ముంచి,
 మోక్షమిడి, భోగ భాగ్యాల ముంచి తేల్చి
 భక్త సులభుడనై, ప్రేమభక్తి చాటు
 సాధుసమ్మాన్య! వరదాయ! శరణు శరణు
 వేంకటాచలవా! శ్రీవేంకటేశ!

85

సీ॥

ఆశయో మృగత్పప్ల, యర్థ మనర్థంబు,
 సర్వ సౌఖ్యంబు లశాశ్వతంబు
 ఆత్మ స్థిరంబు దేహంబు క్షయకరంబు
 యౌవనాదులు కడు నస్థిరంబు
 వృద్ధాప్యము హరించు నింద్రియ బింకంబు,
 సారహీనంబు న సారథలచూ,
 యోగాప్రకంబు లయోమయంబు.
 దృశ్యమాన జగదృశ్యమౌను
 విత్తి నట్టి యీ వై రాగ్య బీజములకుఁ
 నీరువోయుచు మొలకెత్తనిచ్చి దేహి
 అక్షయంబౌ యలభ్యమౌ మోక్షభిక్ష
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంక టేశ!

26

సీ॥

అశ్రితజనపోష: ఆశ్రయంబీయ నా
 యేడుగడవనుచు వేడికొనిన,
 దీనజనోద్ధార! దిక్కుఁ జూపింపవా
 నీ మూర్తిసైఁ దృష్టి విఱ్ఱి కొనిన.
 వాఙ్మనాగోచరా వాత్సల్యముంచవా
 శ్రేయతోనోరార బలచుక్కొన,
 తాపనమందార! సర్వనమీయవా
 విభునిగా మదిని భావించుకొనిప
 వశముఁ జేసికొనుటకై న భక్తి తప్ప
 లంచమీయ నా యెడ యర్థంబు లేదు
 సర్వ లోకైక సంరక్ష! సాధుగూఢ!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంక టేశ!

87

సీ॥

సంసార జలధిని సాగు నావికునకుఁ
 జుక్కొనివై దారి జూపువాడఁ
 మోహార్ణవంబునఁ మున్నులిడుజడుని,
 తెప్పవై నొకప్రక్కఁ దేల్పువాఁ
 విషమ పథంబునఁ వెడలెడి వారిని
 దివ్యమార్గము వరకఁ దిప్పువాడఁ
 అజ్ఞాన తిమిరాన నల్లాడు వారికిఁ
 మెఱపువై సందేశ మిచ్చువాడ
 ఆత్మ బాంధవా! విన్నప మవధరించి
 మా నమస్త కిల్బిషములఁ మాడ్చి విడక
 తోడు నీనవై బ్రోవుమా దుష్టదూర
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

౪౪

సీ॥

తత్త్వంబు తలకెక్కి తన బంధములఁ ద్రొంచి
 కాషాయ వస్త్రంబు కట్టియున్న
 నిటలపటలమున నీ చిహ్న రేఖలు
 పూని లాంఛనముగ పులుముకొన్న
 నియమానుసరణిగ నిరశన వ్రతమూని
 చిత్తంబు శుష్కింపఁ జేసికొన్న
 జపమాలఁ జేబూని జపమాచరించుచు
 ముప్రొద్దులా నీకు మ్రొక్కుకొన్న
 ద్విధ మనస్కుడు కాకున్న దివ్యరూప
 దర్శనాభాగ్యమింద సాధ్యమ్ము కాదు
 ఆత్మ నిగ్రహంబీయ వే యభయదాత!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

సీ

అమరత్వ సిద్ధికై యమగుల వేడనా
 వారు నీ కరుణకఁ బ్రాత్రులాయె
 ఇద్రత్వ సిద్ధికై యింద్రుని బొగ్గనా
 దాసుడై నీ యాజ్ఞ తలనుదాల్చు
 రుద్రత్వ సిద్ధికై రుద్రు నర్పింతునా
 నీ పాద సేవకుఁ నిల్పియుండు,
 బ్రహ్మత్వ సిద్ధికై పరమేష్టి గొల్తునా
 మువ్వేశ వీరక పూజ సేయు
 అనఘ! విష్ణుత్వమునకుఁ బేరాశపడినఁ
 సాధ్య పడదనిజేలి నా సాహసించి
 పట్టు విరక నీ చరణాలె పట్టుకొంటి
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంక టేశ!

90

॥

పెద్దలపై జాటు వినయవిధేయతల్
 నీ మీద నొకతూరి నిల్పి నంత
 ఆలిపై ప్రకటిత మనురాగ మినుమఁత
 నీ మీద నొకమాదు నట్టి న త
 సంతుపై నిల్చు వాత్సల్య మించాచుక
 నీ మీద నొకసార నెఱపి నంత
 ఆవులపైఁ జూపు నాత్మీయతాముద్ర
 నీ మీద నొకశేష నిలిపి నంత
 భావమేదై న నిన్న విశ్వాసముంచి,
 భాద భావంబు విడనాడి వేడినంత
 కరతలామలకంబు మోక్షైకపదము
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంక టేశ!

91

సీ॥

శ్రీరంగనీతులు చెప్పట సరికాదు
 చూడర్య మూర్తిగ నలర వలయు,
 వాల్గంటి కౌగిట పరవశించుట కాదు
 పగమార్థ దృష్టితో బ్రతుక వలయు,
 స్వార్థ లోభాంతో సంచరించుట కాదు
 ధార్మికత్వమున దనర వలయు,
 విధి వక్రగతుడైన విలిపించుటయె కాదు
 దివ్య రత్నముల శోధించ వలయు,
 పరమ పాంసల చాడున దరణి యందు
 మంచి చెడ్డల గుర్తించి మనలునట్టి
 వాని జన్మమే ధ్యాయంబు పట్టిచూడ
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

92

సీ॥

తలచిన కార్యంబు తప్పక శీఘ్రంబు
 నెరవేరి నంతనే నింగికెత్తి
 అతిసంబరంబున నందలమెక్కించి
 యవకాశవాదులై యాదరింతు
 తత్కార్యమే కాక జాళీయముగ మఱి
 నెరవేరకున్న నిన్నేమరించి,
 నేర మారోపించి చిరక్షయముగ జూచి
 నాస్తికు లగుచు ననాదరింతు
 వంచకు లధమచిత్తులు స్వార్థంబులు,
 పరమ మూర్ఖులు భ్రష్టులు వారి నొక్క
 కట కన్దాని ననుగూడ కనికరించు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

93

సీ॥

మాయమాటలు జెప్పి మత్తుగొల్పి యతివ

మాన మపహరించి మనఁజారు,

మగని హతునిజేసి, మారు ప్రేయనిగూడి

శీలంబు వెలకమ్మి చెడెడువారు,

కూటనాక్ష్యంబిడి కొండముంజెప్పి.

కొంపలన్నిటిఁ గూల్చి కులకువారు,

సత్కర్మలఁ జెఱచి, చౌర్యముచేఁబట్టి

పొట్టగూటిని చెడఁగొట్టెవారు

పడెడి సరకయాతన పగవారి కైన

వలదు, నా కట్టి దుర్గతి పట్టకుండ

మంచిబుద్ధి కల్గించవా మారికుండ

వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

94

సీ॥

తల్లిగా కరుణించి, తండ్రిగా పోషించి,

గురువుగా దండించి దాఁజూపి

ఆన్నగా మేల్గోరి, యక్కగా మన్నించి

నీడవై సర్వదా తోడు పడుచు,

పెద్దవై బోధించి, పిన్నవై ప్రేమించి,

సహధర్మచారివై సహకరించి

భర్తవై లాలించి, హర్తవై మదిదోచి,

హితుండవై కష్టాన హితువు గఱపి,

సమత నెఱపి, మమత జూపు సౌమ్యశీల

ఘన కుటుంబీకుండవని ప్రఖ్యాతి కెక్కు

నిన్ను నేనెల్లెఱుంగుదు నిత్యసత్య!

వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

95

సీ॥

శ్రీ డివ్యయంగళాకృతి నమ్మి సుస్థిర
 చిత్తమ తోడ నర్పించినంత
 శ్రీరమ్యగాథ నాలించి సద్బుద్ధి గీ
 ర్తించి నీకే తనువర్పించి నంత
 శ్రీపుణ్య నామము స్వీకరించి జపించి
 కోరిసేవకునిగ చేరినంత
 శ్రీభవ్యచరణాల చిత్రాన హత్తించి
 సేవహంబు లెస్సగ చేసినంత
 అన్య చింతావిదూరణై యాశ్రయించి
 కామరహితై కొల్చిన సేమమరసి
 సార్థకమొనర్ప వే జన్మసచ్చరిత్ర!
 వేంకటాచలవాస, శ్రీ వేంకటేశ!

96

సీ॥

మనసులో నీరూపు మతిమతి సాడనూపి
 కలిమాయకే యెరగాకు మనుచు,
 విషయచింతనమాని పెట్టిభ్రమపడక,
 న్యాయ మార్గముఁ బట్టి నడువ మనుచు,
 మత్తు నిద్దురవీడి మాయ తెరలఁజించి,
 విహితకర్మలబుల వీడకనుచు,
 ఉండెనో లేక లేకుండెనో యన్నట్టి
 సందేహ మొండీక సాగుమనుచు!
 గతము తలచి వగవక సద్గతి గనుగొను
 మనుచు తట్టి మేల్కొల్పంగ మత్తు వదలి
 బంటునైతి నన్నేయికో ప్రత్యగత్తు!
 వేంకటాచలవాస! (శ్రీ) వేంకటేశ!

97

సీ॥

లోకాలు కల్పించి లోకులఁ బుట్టించి
 యల్లి బిల్లిగ బంధ మల్లినావు
 సంసార వృక్షంబు చక్కగ నాటించి
 వావివరుసల నేర్పరచినావు
 పుట్టిగిట్టుట కర్మ విమక్తికిఁ బ్రత్యక్ష
 సాక్ష్యంబు లేనని చాటినావు,
 ఎటుఁబారిపోనీక గుఱుట్టెటలొ యరివ
 ద్వార్గాలనే జతపరిచినావు,
 నీవె సర్వ కార్యనిర్ణేత వగుచు,
 కష్టసుఖజీవితంబు మాకంటఁగట్టి
 మాయశక్తికి దాసుని చేయకయ్య
 వే కటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

98

సీ॥

యాచకకోటికి నర్థమిచ్చుటె కాని
 లేదుపోపామ్మనలేవు నీవు.
 తప్పటఁగొడిన దారిఁతిప్పటె కాని
 చచ్చినసామునే చంపబోవు,
 పాదదాసులకుఁ గైవల్య మిచ్చుటెకాని,
 ప్రతిఫలాపేక్షధహితుఁడవీవు
 నేరస్తులకు శిక్ష నిర్ణయించుటెకాని
 భిన్నభావంబు చూపించవీవు,
 శరణు వేడిన యభయ మొసగుటెకాని,
 విహవి పుచ్చుటెన్న డెఱుంగ వీవు సుమ్మి
 భవ్యగుణలలాహ! ఆమేయప్రదితధామ!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ!

99

సీ 11

నిరతము పీడక నీ పాదమర్చించు
 భాగ్యంబు కల్గించు వాసుదేవ!
 సతము నీ భక్తాళి సాంగత్య విభవమ్ము
 చేకూరనిమ్ము శ్రీశ్రీనివాస!
 అనిశము నాతోడి యన్యజేవుల మీద
 దయ దయసేయుము ధర్మతీజ:
 నిత్యమ్ము మాలిమి కురిపించి నాకావ్య
 కళకు జీవనమిమ్ము కమలనాభ:
 ఏమికావలె నా జన్మకింతకంటె
 అస్తిములైన భోగ భాగ్యంబులే?
 ముక్తి నిచ్చిన చాలదా భక్తతోష:
 వేంటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ:

160

సీ.

ప్రాప్తముండినగాని వస్తువేదై నను
 పట్టువడుట దుర్లభమని నుడివి,
 దొరికిన నూతను తురముట్టి యెట్లైన
 విడక నేరుగ వెంబడించి,
 చనుటయే మేలని జ్ఞానసంపన్నులు
 నొక్కి వక్కాణించి రొక్కమాడ్కి
 ఈ జన్మమందైన నివ్వీధంబుగ సంస్తు
 తించిన జాలు తరించెదనను
 వాంఛతోఁ గావ్యకన్య నర్పించినాడే
 దీనిఁ గొని మఃకస్ఫూర్తిగఁ దృప్తిపడివ
 జన్మ సాఫల్యమైనట్లు సంతసించు
 వేంకటాచలవాస! శ్రీ వేంకటేశ:

101

సీ॥

అంతగాళంబున నావరించిన గాథ

మాయపూరణ మలుమాయమగుచు
 పడుగు పేకలఁ గూడు వలువ పోగులెఱసి
 వాస్తవము గ్రహింపఁ బ్రార్థితి తొలగి
 దృశ్యమాన జగమదృశ్యమై నించుక
 కుదుటపడని బుద్ధి కుదుటవడగ
 పట్టిన గ్రహపీడ పట్టునడలి యేదొ
 యవ్యక్త సందీప్తి యానహింపఁ
 ఏమి యివిధితఫలకింత? ఇంత దనుక
 ఎన్న జనుమాతి నొందని యెన్నరాని
 పట్టిలేని యానందము పట్టువడియె
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ

102

సీ॥

గోకులాలంకార! గోవర్ధనోద్ధార!
 బృందావనవిహార! వేదసార!
 సందేశోర! ఆన దసాగర! జగ
 న్మోహనాకార! ముముక్షుకాఠి!
 నవనీతచోర! సనాతనాకార! పీ
 తాంబరధారి! తీర్థావతార!
 దైత్యసంహార! సత్త్వం శివం సుధా!
 వక్షశమాలాధర! పాపహార
 దివ్య మురళీధర! అంధ తిమిర విహారి!
 సర్వతాపత్రయహర! విశావత్సాధ!
 రారోకనరార! పరమేశ్వర! పురష్కార!
 వేంకటాచలవాస! శ్రీవేంకటేశ!

103

సీ॥

కన్న వారల కన్న మిన్నయై ననుబెంచి
 విద్య నేర్పించిన విమలమూర్తి
 అక్షయంజై నట్టి యుతతజ్ఞానంబు
 బుద్ధి గొటవినట్టి పుణ్యమూర్తి
 కావ్యకళకుఁ జీతకళబీది నాయభ్యు
 దయ పరంపర గోరు ధన్యమూర్తి
 మా మక సంక్షేమ మాశించి చేయవల
 నందింజి తోడ్పడు త్యాగమూర్తి
 మహితమూర్తి మాతామహి, మదురండు,
 పెద్దతండ్రు కానట్టి మా పెద్దతండ్రు,
 ధర్మపత్నీమణియైన కృతజ్ఞుడౌదు
 వేంకటాచలహరి, శ్రీ వేంకటేశ!

104

సీ॥

లనోట నానోట నాళికిరచిన యట్టి
 నీ దివ్యలీలల నేడఁ దలరచి,
 భక్తాల్లభయము నల బొరవెక్కమ్మనల
 భాగ్యోపయాన నుపకరమిది
 పట్టు సహనీక పట్టుకొని బుద్ధిని
 సాదరమ్మనల యధాశక్తి నెట్లొ
 నీ యనుగ్రహమునల నీర్ని ఘ్నముగ నిర్వ
 హించి సంపూర్ణ గావి చిహ్నంబు
 రిభకభోగ్యులయ్యాదయక నా రచన యందు
 లోపవైద్యునిడఁడయక లోక దధిభి
 కనిజ్ఞునిమొన మన్నింప జాప్యమయ్యె
 వేంకటాచలహరి, శ్రీ వేంకటేశ!

105

సీ॥

భవదీయ శతకంబు భక్తిమై పతనశ్ర
 వణములొనర్చిన వారికెపు
 వాంఛసఫలమౌను. ప్రాణభీతి లొలగు,
 సర్వకార్యజయము, శాంతికలు,
 శోకభరముదీరు, శుభములు చేకూరు,
 భావలుపశమించు పాపముడుగు,
 ఆయురారోగ్యభాగ్యయశముల్ ప్రాప్తించు
 దర్శపరాయణత్వంబు పెరుగు
 సకల సౌఖ్యాలు లెస్సగ సంపాదిల్లు
 వరమ పావనజీవన ప్రాప్తిదనకు,
 భవదీయ గ్రహసిద్ధి ద్రువంబుగాడే
 వేంకటాచలవాసః శ్రీ వేంకటేశః

106

సీ॥

ఇందిరాసుందరా: ఇందీవరశ్యామః
 ఇనకులాంబుధిసోమః ఈశమిత్ర!
 లగవాహనాచూఢ! గజరాజ పరిరక్షః
 జగదీశః కేశవః సర్వరక్ష!
 దివ్య తేజోనిధిః త్రిభువన సమ్మాన్య!
 సత్కిర్తి విప్తారః సామ్యవాదిః
 ఆర్తజనావన! అగణిత గుణధామః
 భక్తవత్సల గుణోజ్జ్వల సమేతః
 సుప్రసాద వదన బింబః శూన్య కేహః॥
 పూర్ణరూప! కాలపురుషః మోహనాంగః
 సుతచరిత్రః శతసహస్ర నతుల గోనుమ
 వేంకటాచలవాసః శ్రీ వేంకటేశ!

107

సీ॥

శ్రీధరాః భూధరాః శ్రీతమనోహరః శిష్ట

జనమోదకారకః జ్ఞానదాతః

సురగణ సన్నతః సుజ్ఞాన సంపన్నః

వర పర పురుషః హే వరద హస్త!

అమృతమయాకారః ఆనంద సంధాతః

వితరణ గుణనిధిః విమల హాసః

విశ్వాత్మః చిన్మయాః విశ్వేశః పరమాత్మ

సిద్ధ సంకల్ప విశిష్టదేవః

స్వామిః కలియుగదైవమా సర్వదర్శిః

దేవః పరమార్థ తత్త్వార్థ దీప్యమానః

మహిత మహిమాన్వితాః నిత్య మంగళంబు

వేంకటాచలవాసః శ్రీవేంకటేశ

108

ఇతి శ్రీమద్వేంకటేశ్వరా నూన కరుణాకటాక్షపీఠ్ఠ లబ్ధప్రసాద

భరిత కాస్యలేయస శ్రీమదరితస పవిత్ర గోత్రోద్భవ

తేజోమూర్తులాన్వయ రామయాహ్వాన ప్రపాత్ర

గవరాఖ్యపాత్ర లక్ష్మీనరసమాంబా రామ

గోవిందార్య జ్యేష్ఠపుత్ర బుధజనవిధేయ

ఆనందకుమారీ కళత్ర సహిత

వేంకటేశ్వరరాయ ప్రణీతమైన

శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాత శతక మా

సంపూర్ణము

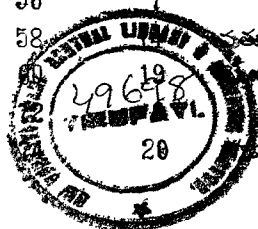
శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

మంగళమహత్

సంవరణ

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
4	9	అల	అఖిల
6	12	తిమ	తిరుమ
7	17	భకి	భక్తి
8	7	శండా	శరణా
13	13	ఉత్పల్ల	ఉత్పల్ల
14	5	తామ్ర	తామ్ర
21	17	చిత	చిత్ర
22	01	ణాంబు	ణాంబ
24	11	నీకై	నీకె
25	4	తుండు	తుండు
26	4	యత్నించిని	యత్నించితిని
27	16	చితాన	చిత్రాన
38	17	జితికిని	జితికిన
38	19	దాటింపడు	దాటిపండు
51	22	తప్పు	తప్ప
55	11	కిరి	కిర్తి
54	21	యశమొ	యశమో
56	7	తి	గతి
58	19	వత్తుమొ	వత్తుమొ
59	19	మొగక	మొగక
62	19	సర్వ	యీసర్వ
62	20	పహర	పాపహరి

రచయిత పరిచయము

కృతికర్త :- శ్రీ తజోమూర్తుల వేంకటేశ్వరరావు

తండ్రి :- శ్రీ రామగోవిందము గారు

తల్లి :- శ్రీమతి లక్ష్మీవరదమ్మ గారు

కాల :- కోనలవాటి బ్రహ్మణులు,

గోత్రము :- హరితన

జననము :- 24-7-1948

విద్య :- ఎం.ఎ. (తెలుగు) బి.ఇడి.

వృత్తి :- ప్రథమ శ్రేణి అంధ్రపండితులు

అభిరుచులు :- వృత్తి పట్ల గౌరవము, గ్రంథవ్యవస్థ, నాటకము
లయందు క్రీడలయందు, వాస్తు, జ్యోతిషము హూర్తములందు కవిత్వా
భ్యాసంగములందు అభిరుచి ప్రవేశము ।

ఇతరకృతులు :-

ముద్రితగ్రంథములు :- 1 శ్రీ నత్య దేవమహిమ 2 శ్రీకుమార
సుప్రభాతము 3 అంధ్రవ్యాకరణ చంద్రిక. 4 శ్రీ కనకదుర్గా
సుప్రభాతము 5 శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతశతకమాల

అముద్రితగ్రంథములు :- నాటకములు - నాటికలు శ్రీరామపట్టాభి
షేకము సీతారామకళ్యాణము బహుర్ని విశ్వామిత్ర ఆర్యచాణక్య
రాణిరుద్రమదేవి సప్తమాద్ పృథ్వీరాజు ఏకలవ్య వెలుగుబాట,
కనువిప్పు. శ్రీరామవనవాసము గురుదక్షిణ గౌరీ కళ్యాణము.
దక్షయజ్ఞము, వాల్మీకి, శ్రావణభాద్రపదములు బూరెలమూతుడు
ఘోషయాత్ర

పద్యకృతులు :- 1 శ్రీ కేదారనాథ మహిమ 2 శ్రీ గురువంశ
వరాజము, శ్రీ కనకదుర్గాశతకము, నూత్నమంజరి, శ్రీరాజగోపాల
స్వామి సుప్రభాతము, శ్రీరాజగోపాలస్వామి శతకము,
వచనకవితాగ్రంథము । నేనూ - నా కవిత్యము
వచనగ్రంథములు :- శ్రీనత్యదేవ వైభవము,
ఏకపాత్రాభినయకుసుమావళి)